

## I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

## REGULAS

## KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1120/2009

(2009. gada 29. oktobris),

**ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienotā maksājuma shēmu, kura paredzēta III sadaļā Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

Nr. 795/2004 un (EK) Nr. 639/2009 ir lietderīgi apvienot vienā regulā, kurā ir iekļauti visi sīki izstrādātie noteikumi, lai īstenotu Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 <sup>(1)</sup>, un jo īpaši tās 36. pantu, 39. panta 2. punktu, 41. panta 4. punktu, 43. panta 3. punktu, 57. panta 2. punktu, 68. panta 7. punktu, 69. panta 6. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un 7. punkta ceturto daļu, 71. panta 6. punkta otro daļu un 10. punktu, 142. panta c), d), f), g), h) un q) punktu, 147. un 148. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 795/2004, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienreizējo maksājuma shēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem <sup>(2)</sup>, tika izdarīti būtiski grozījumi. Pēc tam tika pieņemta Komisijas 2009. gada 22. jūlija Regula (EK) Nr. 639/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz īpašo atbalstu <sup>(3)</sup>. Tā kā Regulā (EK) Nr. 795/2004 ir jāizdara papildu grozījumi, skaidrības labad Regulas (EK)

(2) Tiesiskās noteiktības un skaidrības labad ir jāsniedz noteiktas definīcijas. Attiecībā uz īsirtmeta plantācijām ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm noteikt piemērotas šķirnes, ņemot vērā to klimatisko un agronomisko piemērotību teritorijai.

(3) Regulas (EK) Nr. 73/2009 28. pantā ir noteiktas obligātās prasības, bet 28. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu nevar piemērot lauksaimniekiem, kuri vēl aizvien saņem tiešos maksājumus saskaņā ar noteiktām saistītām shēmām, bet kuriem vairs nav platību. Pēc būtības šādas saistītas shēmas ir attiecīgās regulas IV sadaļas 1. nodaļas 10. iedaļā minētās piemaksas par aitu un kazu audzēšanu vai attiecīgās regulas IV sadaļas 1. nodaļas 11. iedaļā minētie maksājumi par liellopu un teļa gaļu. Šie lauksaimnieki atrodas tādos pašos apstākļos kā lauksaimnieki, kuriem ir īpašās tiesības, un, lai nodrošinātu šo shēmu maksimālu efektivitāti, piemērojot minētās regulas 28. panta 1. punktu, viņi ir jāpielīdzina lauksaimniekiem ar īpašām tiesībām.

(4) Lai atvieglotu vienības vērtības aprēķināšanu tiesībām uz maksājumu, ir vajadzīgi skaidri noteikumi par skaitļu noapaļošanu un iespēju sadalīt esošās tiesības uz maksājumu gadījumā, kad kopā ar tiesībām deklarētā vai nodotā zemesgabala lielums ir tikai daļa no hektāru platības, un noteikumi tiesību un daļu apvienošanas gadījumā.

<sup>(1)</sup> OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 141, 30.4.2004., 1. lpp.

<sup>(3)</sup> OV L 191, 23.7.2009., 17. lpp.

- (5) Regulas (EK) Nr. 73/2009 51. panta 1. punkts ļauj atlikt augļu un dārzeņu nozares iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā. Jānosaka atbilstoši noteikumi šādai atlikšanai. Jo īpaši attiecīgā noteikuma trešā daļa ļauj dalībvalstīm pārskatīt saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003 <sup>(1)</sup> 68.b pantu pieņemto lēmumu, lai panāktu ātrāku maksājuma iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā. Tomēr, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 73/2009 38. pantu, lai stātos spēkā minētās regulas 51. panta 1. punkta trešā daļa, attiecīgajām valstīm ir jābūt atbilstīgām vienotā maksājuma shēmai. Tādēļ dalībvalstīm jāļauj pārskatīt lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 51. panta otro daļu.
- (6) Jānosaka īpaši noteikumi valsts rezerves pārvaldībai.
- (7) Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 2. un 3. punktā ir paredzēta iespēja atsevišķos gadījumos piešķirt tiesības uz maksājumu no valsts rezerves. Ir lietderīgi paredzēt noteikumus, kā aprēķināms šādi piešķiramu tiesību uz maksājumu skaits un vērtība. Lai dalībvalstis, kas vislabāk spēj novērtēt katra tā lauksaimnieka situāciju, kas piesakās uz šādiem pasākumiem, varētu rīkoties elastīgāk, maksimālais piešķiramo tiesību skaits nedrīkst pārsniegt deklarēto hektāru skaitu un to vērtība nedrīkst pārsniegt summu, kas dalībvalstij jānosaka atbilstoši objektīviem kritērijiem.
- (8) Noteiktos apstākļos lauksaimniekiem varētu būt vairāk tiesību uz maksājumu nekā zemes, lai aktivizētu tās, beidzoties zemes nomas laikam, tostarp gadījumos, kad kopīgi tiek izmantota lopbarības kultūru platība. Tādēļ būtu lietderīgi paredzēt mehānismu, kas nodrošinātu, ka atbalsts lauksaimniekam tiks piešķirts arī turpmāk, šo atbalstu koncentrējot attiecībā uz atlikušajiem hektāriem, kas ir viņa rīcībā. Tomēr, lai izvairītos no mehānisma ļaunprātīgas izmantošanas, jāparedz daži nosacījumi attiecībā uz piekļuvi šim mehānismam.
- (9) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 valsts rezerve jāpapildina ar neizmantotajām tiesībām vai atbilstoši brīvprātīgai izvēlei, veicot ieturējumus no tiesību uz maksājumu pārdošanas vai no pārdošanas, kas veikta pirms konkrētas dienas, kas jānosaka dalībvalstīm, kad tiks veikta tālāka atsaistīšana. Tādēļ ir jānosaka termiņš, pēc kura neizmantotās tiesības ieskaita atpakaļ valsts rezervē.
- (10) Ja, pārdodot tiesības uz maksājumu, piemēro ieturējumu, jānosaka maksimālās procentuālās daļas un kritēriji tā piemērošanai un tie jādiferencē, ņemot vērā nodošanas veidu un nododamo tiesību uz maksājumu veidu. Šādi ieturējumi tomēr nedrīkst radīt būtiskus šķēršļus tiesību uz maksājumu nodošanai vai aizliegt to. Reģionālas piemērošanas gadījumā kombinētajā modelī ieturējums nedrīkst ietekmēt tiesību uz maksājumu pamata reģionālo vērtību, bet gan tikai tās summas, kas saistītas ar vēsturisko atsauču datiem.
- (11) Lai veicinātu valsts rezerves pārvaldību, ir lietderīgi paredzēt valsts rezerves apsaimniekošanu reģionālā līmenī, izņemot Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 2. punktā vai attiecīgos gadījumos – minētā panta 4. punktā minētajos gadījumos, ja dalībvalstīm ir pienākums piešķirt tiesības uz maksājumu.
- (12) Regulas (EK) Nr. 73/2009 33. panta 2. punktā ir noteikts, ka saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu lauksaimniekiem ir pieejams atbalsts, ja tiesības uz maksājumu viņiem ir piešķirtas vai nodotas. Lai nepieļautu, ka saimniecības juridiskā statusa maiņa tiek izmantota, lai izvairītos no to noteikumu piemērošanas, kas attiecas uz parastu saimniecības nodošanu kopā ar piešķirtajām pamatsummām, jābūt nosacījumiem, kurus piemēro paredzama mantojuma vai mantojuma, apvienošanas un sadalīšanas gadījumā.
- (13) Regulas (EK) Nr. 73/2009 62. panta 3. punkts paredz, ka lauksaimnieks jaunajā dalībvalstī, kas ir ieviesusi vienotā maksājuma shēmu, var nodot savas tiesības uz maksājumu bez zemes tikai pēc tam, kad viņš minētās regulas 34. panta nozīmē ir izmantojis vismaz 80 % no savām tiesībām uz maksājumu vismaz vienu kalendāro gadu. Lai ņemtu vērā zemes nodošanu, kas veikta laika posmā pirms vienotā maksājuma shēmas piemērošanas, ir pamatoti saimniecības vai tās daļas nodošanu kopā ar turpmākajām tiesībām uz maksājumu uzskatīt par tiesību uz maksājumu nodošanu kopā ar zemi minētā regulas 43. panta nozīmē, ievērojot dažus nosacījumus, un jo īpaši to, ka pārdevējam jāiesniedz pieteikums par tiesību uz maksājumu noteikšanu, ciktāl minētajā regulā skaidri noteikts, ka shēmai jābūt pieejamai tikai tiem, kas pārskata periodā ir saņēmuši tiešo maksājumu.
- (14) Ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 4. punktu Komisijai ir atļauts definēt īpašas situācijas, kad ir tiesības noteikt pamatsummas dažiem lauksaimniekiem, kuru situācija ir tāda, kas pilnīgi vai daļēji ir liegusi tiem pārskata periodā saņemt tiešos maksājumus. Tādēļ ir lietderīgi uzskaitīt šīs īpašas situācijas, paredzot noteikumus, lai izvairītos no pabalstu uzkrāšanās, kas rodas, piešķirot vienam lauksaimniekam dažādas tiesības uz maksājumu, neierobežojot Komisijas iespēju vajadzības gadījumā noteikt papildu gadījumus. Turklāt jāsniedz dalībvalstīm iespēja elastīgi noteikt piešķiramo pamatsummu.
- (15) Ja kāda dalībvalsts saskaņā ar saviem tiesību aktiem vai vispāratzīto parasto praksi ilgtermiņa nomas definīcijā iekļauj arī nomu uz pieciem gadiem, ir lietderīgi ļaut tai piemērot šo īsāko termiņu.

<sup>(1)</sup> OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

- (16) Ja lauksaimnieks aiziet pensijā vai nomirst un paredz savas saimniecības vai tās daļas nodošanu ģimenes loceklim vai citam mantiniekam, kurš plāno turpināt lauksaimniecisko darbību šajā saimniecībā, ir lietderīgi nodrošināt, lai saimniecības vai tās daļas nodošana notiktu vienkārši, jo īpaši gadījumā, kad nodotā zeme pārskata periodā bijusi iznomāta trešai personai, neierobežojot mantinieka iespēju turpināt lauksaimniecisko darbību.
- (17) Tiesīgiem pretendēt uz tiesību piešķiršanu jābūt arī tiem lauksaimniekiem, kuri veikuši ieguldījumus, kā rezultātā iespējams tādu tiešo maksājumu palielinājums, ko tiem būtu vajadzējis saņemt, ja nebūtu ieviesta vienotā maksājuma shēma vai ja attiecīgajā nozarē nebūtu veikta atsaistīšana. Jāparedz īpaši noteikumi par tiesību uz maksājumu aprēķināšanu, ja lauksaimniekam jau ir tiesības uz maksājumu vai nav platību. Tādos pašos gadījumos lauksaimniekiem, kuri ir nopirkuši vai nomājuši zemi vai piedalījušies valsts programmās ražošanas pārstrukturēšanai, kam pārskata periodā saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu varētu būt bijis piešķirts tiešais maksājums, nebūtu tiesību uz maksājumu, lai gan viņi ir iegādājušies zemi vai piedalījušies šādās programmās, lai veiktu lauksaimniecisku darbību, par ko nākotnē vēl varētu piešķirt dažus tiešos maksājumus. Tādēļ ir lietderīgi paredzēt, ka tiesības uz maksājumu piešķir arī šādos gadījumos.
- (18) Lai nodrošinātu labu shēmas pārvaldību, ir lietderīgi paredzēt nodošanas noteikumus un noteikumus, kuri ļauj tiesībās izdarīt izmaiņas, jo īpaši – lai apvienotu daļas.
- (19) Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. panta 1. punkts paredz, ka dalībvalsts var nolemt, ka tiesības uz maksājumu var nodot vai izmantot tikai vienā un tajā pašā reģionā. Lai novērstu praktiskas problēmas, jāparedz īpaši noteikumi saimniecībām, kas atrodas divos vai vairāk reģionos.
- (20) Ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. pantu saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem ir atļauta kaņepju ražošana. Ir jāizveido to šķirņu saraksts, par kurām ir tiesības pretendēt uz atbalstu, kā arī jāparedz šo šķirņu sertifikācija.
- (21) Gadījumos, kad tiek noteiktas īpašas tiesības, jāparedz īpaši ganāmpulka vienības aprēķināšanas noteikumi, atsaucoties uz liellopu, teļa, aitas un kazas gaļas nozarē paredzēto spēkā esošo pārrēķinu tabulu.
- (22) Ja dalībvalsts nolemj izmantot iespēju reģionalizēt vienotā maksājuma shēmu, jāizstrādā īpaši noteikumi, lai atvieglotu reģionālās pamatsummas aprēķināšanu saimniecībām, kas atrodas divos vai vairāk reģionos, kā arī lai garantētu reģionālās summas pilnīgu piešķiršanu pirmajā shēmas piemērošanas gadā. Daži šīs regulas noteikumi, jo īpaši noteikumi par valsts rezerves izveidošanu, tiesību uz maksājumu sākotnējo piešķiršanu un tiesību uz maksājumu nodošanu, ir jāpielāgo, lai tos varētu piemērot reģionālajā modeli.
- (23) Jāizveido kopīgs pamats īpašiem risinājumiem konkrētām situācijām, kuras radīsies, veicot turpmāku atsaistīšanu.
- (24) Regulas (EK) 73/2009 III sadaļas 5. nodaļā ir noteikts lauksaimniekiem piešķiramais īpašais atbalsts. Ir jāparedz sāki izstrādāti noteikumi minētās nodaļas prasību īstenošanai.
- (25) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 6. punktu īpašajam atbalstam, kas piešķirts atbilstīgi minētajam pantam, jābūt saderīgam ar citiem Kopienas atbalsta pasākumiem vai pasākumiem, kas finansēti no valsts atbalsta līdzekļiem. Pareizai shēmu pārvaldībai līdzīgus pasākumus nedrīkst finansēt divreiz – no īpašā atbalsta un citām Kopienas atbalsta shēmām. Tā kā īpašā atbalsta īstenošanai tiek piedāvātas daudzveidīgas iespējas, pienākums nodrošināt saderību citā ziņā jāuztic dalībvalstīm saskaņā ar to pieņemtajiem lēmumiem par īpašā atbalsta pasākumu īstenošanu, pamatojoties uz to, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 73/2009, un ievērojot šajā regulā noteiktos nosacījumus.
- (26) Tā kā lauksaimniekiem juridiskās prasības jāievēro vienmēr, īpašais atbalsts nedrīkst kompensēt to ievērošanas izmaksas.
- (27) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu īpašo atbalstu var piešķirt par īpašiem lauksaimnieciskās darbības veidiem, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai uzlabošanai. Lai ļautu dalībvalstīm izmantot izvēles tiesības, vienlaikus nodrošinot pasākumu labu pārvaldību, dalībvalstīm jāuztic pienākums noteikt konkrētos lauksaimnieciskās darbības veidus, tajā pašā laikā pasākumam jebkurā gadījumā jānodrošina būtisks un izmērāms guvums videi.
- (28) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktu īpašo atbalstu var piešķirt par lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu. Lai palīdzētu dalībvalstīm, jāizveido izpildāmo nosacījumu indikatīvs saraksts.
- (29) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu īpašo atbalstu var piešķirt par lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu atbilstoši minētās regulas 68. panta 2. punkta c) apakšpunktam, kurā noteikts, ka jāievēro kritēriji, kas noteikti 2. līdz 5. pantā Padomes 2007. gada 17. decembra Regulā (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs <sup>(1)</sup>. Jāparedz noteikumi, lai noteiktu atbilstīgo pasākumu saturu, kā arī piemērojamos noteikumus Komisijas 2008. gada 5. jūnija Regulai (EK) Nr. 501/2008, ar ko nosaka kārtību, kādā piemērojama Padomes Regula (EK)

(1) OV L 3, 5.1.2008., 1. lpp.

- Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs <sup>(1)</sup>.
- (30) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu īpašo atbalstu var piešķirt par uzlabotu dzīvnieku labturības standartu ievērošanu. Lai panāktu uzlabotus dzīvnieku labturības standartus, jāparedz noteikumi, lai uzticētu dalībvalstīm pienākumu izveidot sistēmu, kas ļauj novērtēt pretendenta plānus, kuru nolūks ir risināt dažādus dzīvnieku labturības aspektus.
- (31) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) punktu īpašo atbalstu var piešķirt par konkrētām lauksaimnieciskām darbībām, kuru rezultātā rodas papildu ieguvums agrovidei. Saskaņā ar 68. panta 2. punkta a) apakšpunktu atbalstu jo īpaši var piešķirt, ja to ir apstiprinājusi Komisija. Tādēļ jāparedz noteikumi, lai noteiktu sīki izstrādātus pamatnoteikumus, kuri jāievēro dalībvalstīm, lai noteiktu atbilstības kritērijus šā atbalsta saņemšanai. Jāparedz arī noteikumi, lai noteiktu pasākuma paziņošanas, vērtēšanas un apstiprināšanas kārtību Komisijā.
- (32) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta b) apakšpunktu īpašo atbalstu var piešķirt, lai palīdzētu risināt īpašas grūtības, kas skar lauksaimniekus konkrētās nozarēs ekonomiski vājos vai ekoloģiski jutīgos apgabalos vai ekonomiski nestabilos lauksaimniecības veidos šajās nozarēs. Lai saglabātu dalībvalstu rīcības brīvību, vienlaikus nodrošinot labu pasākumu pārvaldību, jāparedz noteikumi, lai uzticētu dalībvalstīm pienākumu noteikt platības un/vai lauksaimnieciskās darbības veidus, uz kuriem attiecas atbalsts, kā arī noteikt atbalsta apjomu. Lai izvairītos no traucējumiem tirgū, maksājumi tomēr nedrīkst pamatoties uz tirgus cenu svārstībām vai būt līdzvērtīgi kompensācijas maksājumu sistēmai, ko izmanto dalībvalstis, izmaksājot lauksaimniekiem iekšzemes atbalstu, pamatojoties uz atšķirību starp mērķa cenu un iekšzemes tirgus cenu.
- (33) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta c) apakšpunktu īpašo atbalstu var piešķirt apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas, lai nodrošinātu, ka zeme netiek pamesta, un/vai lai risinātu šo apgabalu lauksaimnieku īpašās problēmas. Jo īpaši jāparedz noteikumi par to, kā tiek noteiktas pamatsummas uz vienu lauksaimnieku, kurš var pretendēt uz atbalstu, kā tiek piešķirtas tiesības uz maksājumu un aprēķināts to vērtības palielinājums, kā arī par programmu kontroli, ko veic dalībvalstis, turklāt saskaņības labad šiem noteikumiem jāatbilst noteikumiem, kas paredzēti summu piešķiršanai no valsts rezerves.
- (34) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta d) apakšpunktu īpašo atbalstu var piešķirt, ieguldot ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšanas prēmijās. Jānosaka obligātie pamatnoteikumi, kuri jāievēro dalībvalstīm saskaņā ar savu valstu tiesību aktiem, nosakot noteikumus finansiālajiem ieguldījumiem ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšanas prēmijās, lai nodrošinātu, ka iemaksas saglabājas atbilstošā līmenī, vienlaikus aizsargājot lauksaimnieku intereses.
- (35) Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta e) apakšpunktā ir pietiekami sīki izklāstīts noteikums par īpašo atbalstu, kura mērķis ir kompensēt lauksaimniekiem noteiktus ekonomiskos zaudējumus dzīvnieku un augu slimību un vides katastrofu gadījumā, veicot finansiālus ieguldījumus kopfondos. Jānosaka obligātie pamatnoteikumi, kuri jāievēro dalībvalstīm saskaņā ar savu valstu tiesību aktiem, nosakot noteikumus finansiālo ieguldījumu organizēšanai kopfondos, lai nodrošinātu, ka iemaksas saglabājas atbilstošā līmenī, vienlaikus aizsargājot lauksaimnieku intereses.
- (36) Regulas (EK) Nr. 73/2009 69. panta 6. punkta a) apakšpunktā minētās summas jāaprēķina Komisijai saskaņā ar minētā panta 7. punktu. Tādēļ jāparedz noteikumi, lai katrai dalībvalstij noteiktu attiecīgās summas, kā arī atbilstošie nosacījumi, kurus Komisija ņems vērā, pārskatot šīs summas.
- (37) Regulas (EK) Nr. 73/2009 46. pants paredz, ka dalībvalstis nosaka reģionus saskaņā ar objektīviem kritērijiem, un minētās regulas 47. pants paredz, ka dalībvalstis pienācīgi pamatotus gadījumos un saskaņā ar objektīviem kritērijiem var reģionalizēt vienotā maksājuma shēmu. Tādēļ ir lietderīgi paredzēt visu vajadzīgo datu un informācijas paziņošanu pirms noteiktajiem termiņiem.
- (38) Gadījumiem, kad dalībvalsts izlemj piemērot kādu no iespējām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 73/2009 28. panta 1. un 2. punktā, 38. pantā, 41. panta 2. līdz 5. punktā, 45. panta 1. un 3. punktā, 46. panta 1. un 3. punktā, 47. panta 1. līdz 4. punktā, 49. pantā, 51. panta 1. punktā, 67. panta 1. punktā, 68. līdz 72. pantā un 136. pantā, jānosaka datumi, kuros to paziņo Komisijai.
- (39) Lai novērtētu vienotā maksājuma shēmas piemērošanu, ir lietderīgi noteikt sīki izstrādātus noteikumus un termiņus informācijas apmaiņai starp Komisiju un dalībvalstīm un informēt Komisiju par platībām, attiecībā uz kurām atbalsts piešķirts valsts līmenī un attiecīgā gadījumā reģionālā līmenī.
- (40) Tādēļ Regulas (EK) Nr. 795/2004 un (EK) Nr. 639/2009 ir jāatceļ.
- (41) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Tiešo maksājumu pārvaldības komitejas atzinumu,

(1) OV L 147, 6.6.2008., 3. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

## I SADAĻA

### DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

#### 1. pants

#### Priekšmets un darbības joma

Šajā regulā ir izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot vienotā maksājuma shēmu, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļā.

#### 2. pants

#### Definīcijas

Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļā un šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "aramzeme" ir zeme, kas apstrādāta kultūraugu audzēšanai vai kurā tiek uzturēts labs lauksaimnieciskais un vides stāvoklis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. pantu, neatkarīgi no tā, vai zeme tiek izmantota siltumnīcām vai ir pārklāta ar stacionāru vai pārvietojamu pārsegu;
- b) "ilggadīgās kultūras" ir kultūras, kuras neaudzē augsekā un kuras nav ilggadīgas ganības, un kuras attiecīgajā zemē aug piecus gadus vai ilgāku laiku, un no kurām atkārtoti iegūst ražu, tostarp stādaudzētavas un īscirtmeta plantācijas;
- c) "pastāvīgas ganības" ir zeme, ko izmanto stiebrzāļu vai cita veida zāles lopbarības dabiskai audzēšanai (pašsējā) vai kultivējot (iesējot) un kas nav iekļauta saimniecības augsekas sistēmā piecus gadus vai ilgāk, izņemot atmatā atstāto zemi saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2078/92 <sup>(1)</sup>, atmatā atstāto zemi saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1257/1999 <sup>(2)</sup> 22., 23. un 24. pantu un atmatā atstāto zemi saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 <sup>(3)</sup> 39. pantu, un šai nolūkā "stiebrzāles un cita veida zāles lopbarības iegūšanai" ir visi zālaugi, kas tradicionāli aug dabiskās ganībās un ko dalībvalstī parasti iekļauj ganībām vai pļavām paredzētos sēklu maisījumos (neatkarīgi no tā, vai tās izmanto ganību lopiem). Dalībvalstis var iekļaut I pielikumā uzskaitītos laukaugus;
- d) "zālaugu platības" ir aramzeme, ko izmanto zāles (sētas vai dabīgi augošas) audzēšanai; Regulas (EK) Nr. 73/2009 49. pantā termins "zālaugu platības" ietver pastāvīgās ganības;
- e) "pārdošana" ir īpašumtiesību uz zemi vai tiesību uz maksājumu pārdošana vai jebkāda cita veida galīga nodošana; jēdziens neietver zemes pārdošanu gadījumos, kad zemi nodod valsts iestādēm un/vai izmantošanai sabiedrības interesēs un kad to nenodod lauksaimniecības mērķiem;
- f) "noma" ir noma vai līdzīga veida pagaidu darījumi;
- g) "tiesību uz maksājumu nodošana, pārdošana vai iznomāšana kopā ar zemi" ir, neskarot šīs regulas 27. panta 1. punktu, tiesību nodevējam piederošu tiesību uz maksājumu pārdošana vai iznomāšana uz tādu pašu laiku kopā ar attiecīgu hektāru skaitu, par kuru var pretendēt uz atbalstu Regulas (EK) Nr. 73/2009 34. panta nozīmē. Visu īpašo lauksaimnieka tiesību nodošanu Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. panta nozīmē uzskata par tiesību uz maksājumu nodošanu kopā ar zemi;
- h) "apvienošanās" ir divu vai vairāku atsevišķu lauksaimnieku apvienošanās Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta a) punkta nozīmē, kļūstot par vienu jaunu lauksaimnieku minētā panta nozīmē, kura veikto saimniecības pārvaldīšanu, ieņēmumus un finansiālo risku kontrolē lauksaimnieki, kas sākotnēji pārvaldīja saimniecības vai vienu no tām;
- i) "sadališana" ir:
  - i) viena lauksaimnieka sadališana – Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta a) punkta nozīmē –, izveidojot vismaz divus jaunus atsevišķus lauksaimniekus minētā panta nozīmē, no kuriem vismaz viena lauksaimnieka veikto saimniecības pārvaldīšanu, ieņēmumus un finansiālo risku turpina kontrolēt vismaz viena no juridiskajām vai fiziskajām personām, kas sākotnēji pārvaldīja saimniecību; vai
  - ii) viena lauksaimnieka – Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta a) punkta nozīmē – sadališana, izveidojot vismaz vienu jaunu atsevišķu lauksaimnieku 2. panta a) punkta nozīmē, lauksaimniekam, kas sākotnēji pārvaldīja saimniecību, turpinot kontrolēt otra lauksaimnieka veikto saimniecības pārvaldīšanu, ieņēmumus un finansiālos riskus;
- j) "ražošanas vienība" ir vismaz viena platība, attiecībā uz kuru attiecīgajā pārskata periodā ir bijušas tiesības uz tiešajiem maksājumiem, ieskaitot lopbarības platību, vai viens dzīvnieks, attiecībā uz kuru pārskata periodā būtu tiesības uz tiešajiem maksājumiem kopā ar atbilstošajām tiesībām uz piemaksu, ja tāda pienāktos;
- k) "lopbarības platība" ir saimniecības platība, kas visu kalendāro gadu bijusi pieejama dzīvnieku audzēšanai, ieskaitot kopīgā lietošanā esošās platības un jauktu kultūru platības; tajā neietver:
  - ēkas, mežus, dīķus, takas,
  - platības, ko izmanto citiem kultūraugiem, par kuriem ir tiesības pretendēt uz Kopienas atbalstu, vai ilggadīgām kultūrām, vai dārzkopības kultūrām,

<sup>(1)</sup> OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

<sup>(3)</sup> OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

- platības, par kurām var pretendēt uz noteiktu laukuugu audzētājiem paredzēto atbalsta sistēmu un kuras izmanto atbalsta shēmā par žāvētu rupjo lopbarību vai uz kurām attiecas valsts atmatas shēma;

- l) Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 2. punktā "lauksaimnieki, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību" ir fiziskas vai juridiskas personas, kas piecu gadu laikā pirms jaunas lauksaimnieciskās darbības uzsākšanas nav veikušas lauksaimniecisko darbību savā vārdā un uz savu risku vai kas nav kontrolējušas juridisku personu, kura veic lauksaimniecisko darbību.

Attiecībā uz juridisku personu fiziskā(-ās) persona(-as), kas kontrolē šo juridisku personu, nedrīkst būt veikusi(-šas) lauksaimniecisku darbību savā vārdā un uz savu risku vai nedrīkst būt kontrolējusi(-šas) juridisku personu, kura veic lauksaimniecisko darbību, piecu gadu laikā pirms tam, kad šī juridiskā persona uzsākusi lauksaimniecisko darbību;

- m) "dēstu audzētavas" ir dēstu audzētavas, kā tās definētas Komisijas Lēmuma 2000/115/EK <sup>(1)</sup> I pielikuma G/5. punktā;
- n) "īscirtmeta atvasājs" ir platības, kuras apstādītas ar kokiem (KN kods 0602 90 41), kas ir ilggadīgi kokaugi, kuru saknes vai celmi pēc mežizstrādes paliek zemē un nākamajā sezonā dzen jaunas atvases, un kas ir iekļauti sarakstā, kurš dalībvalstīm no 2010. gada jāsagatavo, tajā norādot īscirtmeta atvasāju ierīkošanai piemērotas sugas un to maksimālo cirtes aprites laiku;
- o) "īpašā atbalsta pasākumi" ir pasākumi, ar kuriem tiek īstenots Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punktā noteiktais īpašais atbalsts;
- p) "citi Kopienas atbalsta instrumenti" ir:
  - i) Padomes Regulās (EK) Nr. 1698/2005, (EK) Nr. 509/2006 <sup>(2)</sup>, (EK) Nr. 510/2006 <sup>(3)</sup>, (EK) Nr. 834/2007 <sup>(4)</sup>, (EK) Nr. 1234/2007 <sup>(5)</sup> un (EK) Nr. 3/2008 noteiktie pasākumi; kā arī
  - ii) Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda finansētie pasākumi saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005 <sup>(6)</sup> 3. pantu, tostarp veterinārie un fitosanitārie pasākumi.

<sup>(1)</sup> OV L 38, 12.2.2000., 1. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 93, 31.3.2006., 1. lpp.

<sup>(3)</sup> OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

<sup>(4)</sup> OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.

<sup>(5)</sup> OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

<sup>(6)</sup> OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.

## II SADAĻA

### ĪSTENOŠANA

#### 1. NODAĻA

#### Vispārīgi noteikumi

#### 1. iedaļa

### Tiesību uz maksājumu aktivizēšana un zemes atbilstība

#### 3. pants

#### Mantojums un paredzamais mantojums

1. Gadījumos, kad tiesību uz maksājumu piešķiršanu ietekmē mantojums vai paredzamais mantojums, lauksaimnieks, kurš ir saņēmis saimniecību vai tās daļu, var savā vārdā pieprasīt, lai tiktu aprēķinātas tiesības uz maksājumu par saņemto saimniecību vai saimniecības daļu.

Pamatsummu nosaka, pamatojoties uz mantotajām ražošanas vienībām.

2. Attiecībā uz atceļamu paredzamo mantojumu ieceltajam mantiniekam tikai vienreiz ļauj piekļūt vienotā maksājuma shēmai līdz termiņam, kad jāiesniedz pieteikums par maksājumu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu.

Tiesību mantošanu saskaņā ar nomas līgumu vai mantojumu, vai paredzamo mantojumu no lauksaimnieka, kurš ir fiziska persona un kurš bijis saimniecības vai tās daļas nomnieks attiecīgajā pārskata periodā, kad būtu tiesības uz maksājumu vai kad šo tiesību vērtība būtu palielinājusies, uzskata par saimniecības mantošanu.

3. Ja 1. punktā minētajam lauksaimniekam jau ir tiesības uz maksājumu vai šo tiesību vērtības palielinājumu, pamatsummu nosaka, pamatojoties attiecīgi uz viņa sākotnējās saimniecības un mantoto ražošanas vienību pamatsummu summu.

4. Šajā regulā "mantojumu" un "paredzamo mantojumu" definē atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem.

#### 4. pants

#### Juridiskā statusa vai nosaukuma maiņa

Mainoties juridiskajam statusam vai nosaukumam, vienotā maksājumu shēma ir pieejama lauksaimniekam ar tādiem pašiem nosacījumiem kā lauksaimniekam, kas sākotnēji pārvaldīja saimniecību, robežās, ko nosaka sākotnējai saimniecībai esošās tiesības uz maksājumu, vai arī, ja tiesības uz maksājumu tiek piešķirtas vai palielinās šo tiesību vērtība, robežās, kas atbilst sākotnējai saimniecībai piešķirtajām tiesībām.

Ja notiek juridiskas personas juridiskā statusa maiņa vai arī juridiskā statusa maiņa no fiziskas personas uz juridisku personu vai no juridiskas personas un fizisku personu, jauno saimniecību pārvalda lauksaimnieks, kurš kontrolējis sākotnējās saimniecības pārvaldīšanu, tās ieņēmumus un finansiālos riskus.

#### 5. pants

##### Apvienošanās un sadalīšana

Kad tiesību uz maksājumu piešķiršanu vai šo tiesību vērtības palielināšanos ietekmē apvienošanās vai sadalīšana, lauksaimniekam vai lauksaimniekiem, kas pārvalda jauno saimniecību vai saimniecības, vienotā maksājuma shēma ir pieejama ar tādiem pašiem nosacījumiem kā lauksaimniekam vai lauksaimniekiem, kuri pārvaldīja sākotnējo saimniecību vai saimniecības.

Pamatsummu nosaka, pamatojoties uz sākotnējās saimniecības vai saimniecību ražošanas vienībām.

#### 6. pants

##### Minimālās prasības

Piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 28. panta 1. punktu, lauksaimniekus, kuri saņem minētās regulas IV sadaļas 1. nodaļas 10. iedaļā minēto piemaksu par aitas un kazas gaļu vai minētās regulas IV sadaļas 1. nodaļas 11. iedaļā minēto maksājumu par liellopu un teļa gaļu un kuru hektāru skaits nesasniedz dalībvalstī noteikto robežu, pielīdzina lauksaimniekiem ar īpašām tiesībām, kas minētas attiecīgās regulas 44. panta 1. punktā.

#### 7. pants

##### Tiesību uz maksājumu vienības vērtības aprēķināšana

1. Tiesības uz maksājumu aprēķina līdz trim zīmēm aiz komata un noapaļo uz augšu vai uz leju līdz tuvākajai otrajai zīmei aiz komata. Ja aprēķinos iegūst rezultātu, kas ir tieši pa vidu, summu noapaļo uz augšu līdz tuvākajai otrajai zīmei aiz komata.

2. Ja zemesgabala lielums, kurš tiek nodots kopā ar tiesībām uz maksājumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. pantu, atbilst hektāra daļai, lauksaimnieks var nodot daļu konkrēto tiesību kopā ar zemi par vērtību, kas aprēķināta tās pašas daļas apjomam. Atlikusī tiesību daļa ar attiecīgi aprēķinātu vērtību paliek lauksaimnieka rīcībā.

Neskarot minētās regulas 43. panta 2. punktu, ja lauksaimnieks nodod tiesību daļu bez zemes, abu daļu vērtību aprēķina proporcionāli.

3. Dalībvalstis var izdarīt grozījumus tiesībās uz maksājumu, apvienojot lauksaimniekam piederošas viena veida tiesību daļas. Uz šādas apvienošanas rezultātu attiecas 1. punkts.

#### 8. pants

##### Tiesību uz maksājumu deklarēšana un izmantošana

1. Tiesības uz maksājumu var deklarēt apmaksai tikai vienreiz gadā tas lauksaimnieks, kuram tās ir pēdējā dienā, kad var iesniegt vienoto pieteikumu saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1122/2009 <sup>(1)</sup> 11. pantu.

Tomēr, ja lauksaimnieks izmanto iespēju grozīt vienoto pieteikumu saskaņā ar minētās regulas 14. pantu, viņš var deklarēt arī tās tiesības uz maksājumu, kuras viņam ir dienā, kad viņš kompetentajai iestādei paziņo par grozījumiem, ja attiecīgās tiesības uz maksājumu par to pašu gadu nav deklarējis cits lauksaimnieks.

Ja lauksaimnieks attiecīgās tiesības uz maksājumu iegūst no cita lauksaimnieka, kurš viņam šīs tiesības uz maksājumu ir nodevis un tās jau ir deklarējis, šīs tiesības ir pieļaujams deklarēt papildus tikai tad, ja tiesību nodevējs saskaņā ar šīs regulas 12. pantu jau ir informējis kompetento iestādi par to, ka tiesības ir nodotas, un atsauc šīs tiesības no sava vienotā pieteikuma līdz termiņam, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1122/2009 14. pantā.

2. Ja lauksaimniekam, kad tas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 35. panta 1. punktu ir deklarējis zemesgabalus, kas atbilst visām viņa tiesībām uz maksājumu, uz kuru viņš var pretendēt, vēl ir zemesgabals, kas ir mazāks par hektāru, viņš var deklarēt vēl vienas pilnas tiesības uz maksājumu, pretendējot uz maksājumu, kas aprēķināts proporcionāli zemesgabala lielumam. Tomēr šīs tiesības uz maksājumu uzskata par pilnīgi izmantotām minētās regulas 42. panta vajadzībām.

#### 9. pants

##### Izmantošana pārsvarā lauksaimniecībai

Piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 34. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ja saimniecībā esošo lauksaimniecības zemi izmanto arī ar lauksaimniecību nesaistītām darbībām, uzskata, ka to pārsvarā izmanto lauksaimnieciskai darbībai, ja lauksaimniecisko darbību var veikt bez nozīmīgiem traucējumiem, ko izraisa ar lauksaimniecību nesaistīto darbību intensitāte, būtība, ilgums un laiks.

Dalībvalstis nosaka kritērijus šā panta pirmās daļas īstenošanai savā teritorijā.

<sup>(1)</sup> Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 65. lpp.

## 2. iedaļa

**Īpaši atbilstības kritēriji**

## 10. pants

**Kaņepju ražošana**

Piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 39. pantu, lai saņemtu tiesības uz maksājumu par kaņepju platībām, jāizmanto to šķirņu sēklas, kas uzskaitītas "Lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējā katalogā" tā gada 15. martā, par kuru tiek piešķirts maksājums, un publicētas saskaņā ar Padomes Direktīvas 2002/53/EK <sup>(1)</sup> 17. pantu, izņemot šķirnes "Fiola" un "Tiborzsallasi". Sēklas jāsertificē saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/57/EK <sup>(2)</sup>.

## 11. pants

**Augļu un dārzeņu nozares atliktā iekļaušana vienotā maksājuma shēmā**

1. Līdz 2010. gada 31. decembrim dalībvalstis pēc tam, kad ir izmantotas Regulas (EK) Nr. 73/2009 51. panta 1. punkta trešajā daļā izklāstītās iespējas, var ļaut hektāros, par kuriem var pretendēt uz maksājumu, audzēt sekundāras nozīmes kultūraugus ne ilgāk kā trīs mēnešus, sākot no katra gada 15. augusta vai datuma, kas dalībvalstij un attiecīgajam reģionam ir noteikts II pielikumā.

2. Ja dalībvalsts ir izmantojusi vienu no Regulas (EK) Nr. 73/2009 51. panta 1. punkta trešajā daļā izklāstītajām iespējām, tā vajadzības gadījumā var pārskatīt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 51. panta otro daļu pieņemto lēmumu divu nedēļu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

## 3. iedaļa

**Tiesību uz maksājumu nodošana**

## 12. pants

**Tiesību uz maksājumu nodošana**

1. Tiesības uz maksājumu var nodot jebkurā gada brīdī.
2. Tiesību nodevējs informē kompetento iestādi dalībvalstī, kur nodošana notiks, laika posmā, kas jānosaka šai dalībvalstij.
3. Dalībvalsts var pieprasīt, lai tiesību nodevējs paziņo par nodošanu kompetentajai iestādei tajā dalībvalstī, kurā notiks nodošana, termiņā, kas jānosaka dalībvalstij, bet ne agrāk kā sešas nedēļas pirms nodošanas un ņemot vērā pēdējo dienu, kad var iesniegt pieteikumu par dalību vienotā maksājuma shēmā. Nodotānu veic tā, kā paredzēts paziņojumā, ja vien kompetentā iestāde neiebilst pret nodošanu un minētajā laika posmā nepaziņo par to nodevējam.

<sup>(1)</sup> OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.

Kompetentā iestāde var iebilst pret nodošanu tikai tad, ja nodošana neatbilst Regulas (EK) Nr. 73/2009 un šīs regulas noteikumiem.

4. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 62. panta 3. punktu, lauksaimnieka izmantoto tiesību uz maksājumu procentuālo daļu aprēķina, pamatojoties uz to tiesību uz maksājumu skaitu, kas tam piešķirtas vienotā maksājuma shēmas pirmajā izmantošanas gadā, izņemot tiesības uz maksājumu, kas pārdotas kopā ar zemi un jāizmanto viena kalendārā gada laikā.

## 13. pants

**Reģionālie ierobežojumi**

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 50. panta 1. punktu un 62. panta 1. punktu, ja dalībvalsts izmanto minētās regulas 43. panta 1. punkta trešajā daļā paredzēto iespēju, dalībvalsts nosaka reģionu atbilstošajā teritoriālajā līmenī saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu.

2. Dalībvalsts definē 1. punktā minēto reģionu vēlākais vienu mēnesi pirms dienas, ko saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 35. pantu noteikusi dalībvalsts, gadā, kad pirmo reizi tiek izmantota minētās regulas 43. panta 1. punkta trešajā daļā paredzētā iespēja.

Lauksaimnieks, kura saimniecība atrodas attiecīgajā reģionā, nevar nodot vai izmantot ārpus attiecīgā reģiona savas tiesības uz maksājumu atbilstoši hektāru skaitam, ko viņš deklarē Regulas (EK) Nr. 1782/2003 46. panta 1. punkta trešajā daļā paredzētās iespējas pirmajā piemērošanas gadā vai Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. panta 1. punkta paredzētās iespējas pirmajā piemērošanas gadā.

Lauksaimnieks, kura saimniecība daļēji atrodas attiecīgajā reģionā, nevar nodot vai izmantot ārpus minētā reģiona savas tiesības uz maksājumu atbilstoši to hektāru skaitam, kas atrodas attiecīgajā reģionā un ko viņš deklarē pirmajā šādas iespējas piemērošanas gadā.

3. Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. panta 1. punkta trešajā daļā minētie ierobežojumi tiesību uz maksājumu nodošanai neattiecas uz faktisku vai paredzamu tiesību uz maksājumu mantošanu, ja nav līdzvērtīga hektāru skaita, par kuru var pretendēt uz atbalstu.

## 4. iedaļa

**Īpašas tiesības**

## 14. pants

**Ganāmpulka vienību aprēķināšana īpašo tiesību noteikšanai**

1. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. panta 2. punkta a) apakšpunktu, pārskata periodā veiktā lauksaimnieciskā darbība, kas izteikta ganāmpulka vienībās ("GV"), ir tā darbība, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 795/2004 30. pantu.

2. Regulas (EK) Nr. 73/2009 65. panta vajadzībām un lauksaimnieciskās darbības aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. un 68. pantu un izsakot šo darbību Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajās ganāmpulka vienībās, lai noteiktu dzīvnieku vidējo skaitu Regulas (EK) Nr. 1782/2003 67. un 68. pantā minētā tiešā maksājuma piešķiršanai attiecīgajā pārskata periodā, izmanto šādu pārrēķina tabulu:

|                                                                                          |         |
|------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| Vīriešu kārtas liellopi un teles, kas vecākas par 24 mēnešiem, zīdītājgovis, piena govīs | 1,0 GV  |
| Vīriešu kārtas liellopi un teles vecumā no sešiem līdz 24 mēnešiem                       | 0,6 GV  |
| Vīriešu un sieviešu kārtas liellopi, kas jaunāki par sešiem mēnešiem                     | 0,2 GV  |
| Aitas                                                                                    | 0,15 GV |
| Kazas                                                                                    | 0,15 GV |

Kaušanas piemaksas gadījumā, ja nepieciešamie dati par dzīvnieku vecumu nav pieejami, dalībvalsts var pārrēķināt bullus, vērsus, govīs un teles ganāmpulka vienībās, piemērojot koeficientu 0,7, un teļus – piemērojot koeficientu 0,25.

Ja vairākas piemaksas ir iegūtas par vienu un to pašu dzīvnieku, piemērojama koeficients ir vidējais koeficients, kas piemērojams dažādām piemaksām.

3. Ganāmpulka vienību skaitu, kas minēts 1. un 2. punktā, aprēķina proporcionāli tām tiesībām uz maksājumu, kurām lauksaimniekam nav atbilstošo hektāru gadā, kad saistītā atbalsta shēma tiek iekļauta vienotā maksājuma shēmā vai kad vienotā maksājuma shēma tiek ieviesta, un par kurām lauksaimnieks pieprasa tam piešķirt tiesības, uz kurām attiecas īpaši nosacījumi. To piemēro, sākot no tiesību mazākās vērtības.

Šādu pieprasījumu iesniedz tikai pirmajā gadā, kad saistītā atbalsta shēma tiek iekļauta vienotā maksājuma shēmā vai tiek ieviesta vienotā maksājuma shēma. Dalībvalstis nosaka pieprasījuma iesniegšanas datumu. To var atjaunot turpmākajos gados par tādu pašu Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. pantā minēto īpašo tiesību skaitu, kas lauksaimniekam ir bijušas iepriekšējā gadā, vai par atlikušajām tiesībām uz maksājumu, ja kādas no tiesībām uz maksājumu ir nodotas vai ja kādas no šīm tiesībām uz maksājumu ir deklarētas kopā ar attiecīgu hektāru skaitu.

Šajos gadījumos GV skaits tiek pārrēķināts proporcionāli atlikušajām tiesībām uz maksājumu, kurām lauksaimnieks pieprasa īpašo nosacījumu piemērošanu.

Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. panta 3. punktu, Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. pantā minēto nosacījumu atjaunošanas pieprasījumu nevar iesniegt attiecībā uz tām tiesībām uz maksājumiem, kas jau deklarētas ar atbilstošu hektāru skaitu vai kas ir nodotas.

4. Lai pārbaudītu, vai ir ievērota minimālā lauksaimnieciskā darbība, ko izsaka ganāmpulka vienībās, dalībvalstis izmanto 2. punktā norādīto pārrēķina tabulu un nosaka dzīvnieku skaitu, izmantojot vienu no šādām metodēm:

a) dalībvalstis lūdz katru ražotāju pirms dienas, kas jānosaka dalībvalstij, bet ne vēlāk kā maksājuma dienā deklarēt GV skaitu, pamatojoties uz savas saimniecības reģistru; un/vai

b) dalībvalstis izmanto datorizēto datubāzi, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1760/2000 <sup>(1)</sup>, lai noteiktu GV skaitu, ar nosacījumu, ka datubāze saskaņā ar dalībvalsts prasībām pienācīgi nodrošina tajā ietverto datu pareizību vienotā maksājuma shēmas vajadzībām.

5. Uzskata, ka prasība par minimālo lauksaimniecisko darbību ir ievērota, ja laika posmā vai konkrētās dienās, kas jānosaka dalībvalstīm, GV skaits sasniedz 50 %. Ņem vērā visus dzīvniekus, kas pārdoti vai nokauti attiecīgajā kalendārajā gadā.

6. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 73/2009 30. pantu attiecībā uz ražotājiem, kuri, daļu gada turot nesamērīgi lielu GV skaitu, mākslīgi rada apstākļus, kas vajadzīgi minimālās lauksaimnieciskās darbības ievērošanai.

## 2. NODAĻA

### Valsts rezerve

#### 1. iedaļa

### Ieskaitīšana valsts rezervē

#### 15. pants

### Neizmantotās tiesības uz maksājumu

1. Izņemot nepārvaramas varas vai ārkārtas gadījumus, uzskata, ka neizmantotās tiesības uz maksājumu ir ieskaitītas atpakaļ valsts rezervē nākamajā dienā pēc pēdējās dienas, kad var grozīt pieteikumu par dalību vienotā maksājuma shēmā tajā kalendārajā gadā, kurā beidzas laika posms, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 28. panta 3. punktā un 42. pantā.

Uzskata, ka tiesības uz maksājumu nav izmantotas, ja šā punkta pirmajā daļā minētajā laika posmā nav piešķirts maksājums par attiecīgajām tiesībām. Tiesības uz maksājumu, par kurām ir iesniegts pieteikums un kuras attiecas uz platību Regulas (EK) Nr. 1122/2009 2. panta 23. punkta nozīmē, uzskata par izmantotām.

<sup>(1)</sup> OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

Ja vienotā maksājuma shēmas piemērošanai apstiprinātā platība ir mazāka par deklarēto platību, lai noteiktu, kuras no tiesībām uz maksājumu jāieskaita atpakaļ valsts rezervē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 42. pantu, piemēro šādus noteikumus:

- a) apstiprināto platību ņem vērā, sākot ar tām tiesībām uz maksājumu, kam ir visaugstākā vērtība;
  - b) tiesības uz maksājumu, kam ir visaugstākā vērtība, uz minēto platību attiecina vispirms un pēc tam attiecina tiesības ar nākamo zemāko vērtību.
2. Lauksaimnieki var brīvprātīgi atteikties no tiesībām uz maksājumu, lai tās tiktu ieskaitītas valsts rezervē.

#### 16. pants

##### Ieturējumi no tiesību uz maksājumu pārdošanas

1. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. panta 3. punktā paredzēto iespēju, tā var nolemt ieskaitīt atpakaļ valsts rezervē šādas summas:
  - a) līdz 30 % no vērtības, kas ir katrām tiesībām uz maksājumu, vai līdzvērtīgu summu, kas izteikta kā tiesību uz maksājumu skaits, ja pārdod tiesības uz maksājumu bez zemes. Tomēr vienotā maksājuma shēmas piemērošanas pirmajos trijos gados 30 % var aizstāt ar 50 %; un/vai
  - b) līdz 10 % no vērtības, kas ir katrām tiesībām uz maksājumu, vai līdzvērtīgu summu, kas izteikta kā tiesību uz maksājumu skaits, ja pārdod tiesības uz maksājumu kopā ar zemi; un/vai
  - c) līdz 5 % no vērtības, kas ir katrām tiesībām uz maksājumu, un/vai līdzvērtīgu summu, kas izteikta kā tiesību uz maksājumu skaits, ja pārdod tiesības uz maksājumu kopā ar visu saimniecību.

Ja tiesības uz maksājumu ar zemi vai bez tās pārdod lauksaimniekam, kurš uzsāk lauksaimniecisko darbību, vai ja ir notikusi faktiskā vai ir paredzama tiesību uz maksājumu mantošana, ieturējumu nepiemēro.

2. Nosakot 1. punktā minētās procentuālās daļas, dalībvalsts jebkurā no 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem gadījumiem var diferencēt procentuālo daļu saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu.

3. Ja dalībvalsts, kas ir reģionalizējusi vienotā maksājuma shēmu atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1782/2003 59. panta 1. punktam vai izmantojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 48. panta 1. punktā paredzēto iespēju, nolēmj izmantot Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. panta 3. punktā paredzēto iespēju, procentuālos samazinājumus, kas paredzēti šā panta 1. un 2. punktā, piemēro pēc tam, kad no tiesību uz maksājumu vērtības atskaitīta neapliekamā summa, kas vienāda ar reģionālo vienības vērtību, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 59. panta 2. vai 3. punktu vai Regulas (EK) Nr. 73/2009 46. panta 2. un 3. punktu.

#### 2. iedaļa

##### Tiesību uz maksājumu piešķiršana no valsts rezerves

#### 17. pants

##### Tiesību uz maksājumu noteikšana

1. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 2. un 3. punktā paredzētās iespējas, lauksaimnieki saskaņā ar šajā iedaļā izklāstītajiem nosacījumiem un attiecīgās dalībvalsts noteiktajiem objektīvajiem kritērijiem var saņemt tiesības uz maksājumu no valsts rezerves.

2. Ja lauksaimnieks, kuram nav tiesību uz maksājumu, iesniedz pieteikumu par tiesību uz maksājumu piešķiršanu no valsts rezerves, viņš var saņemt tādu skaitu tiesību, kas nepārsniedz viņam konkrētajā laikā piederošo (īpašumā esošo vai nomāto) hektāru skaitu.

3. Ja lauksaimnieks, kuram ir tiesības uz maksājumu, iesniedz pieteikumu par tiesību uz maksājumu piešķiršanu no valsts rezerves, viņš var saņemt tādu skaitu tiesību, kas nepārsniedz viņam piederošo hektāru skaitu, par kuriem viņam nav piešķirtas tiesības uz maksājumu.

Katras viņam jau esošo tiesību vienības vērtība var tikt paaugstināta.

4. Vienības vērtību katrām tiesībām uz maksājumu, kas saņemtas saskaņā ar 2. vai 3. punktu, izņemot 3. punkta otro daļu, aprēķina, pamatsummu, ko dalībvalsts noteikusi saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu, dalot ar piešķiramo tiesību skaitu.

#### 18. pants

##### Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 3. punkta piemērošana gadījumos, kad hektāru skaits ir mazāks nekā tiesību uz maksājumu skaits

1. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 3. punktā paredzēto iespēju, tā var saskaņā ar minēto pantu pēc pieprasījuma jo īpaši piešķirt tiesības uz maksājumu tiem lauksaimniekiem attiecīgajos reģionos, kuri deklarē hektāru skaitu, kas ir mazāks par attiecīgo tiesību uz maksājumu skaitu, kas viņiem piešķirts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 43. un 59. pantu.

Šādā gadījumā lauksaimnieks par labu valsts rezervei atsakās no visām tiesībām uz maksājumu, kas viņam piešķirtas vai kuras viņam būtu bijis jāpiešķir, izņemot tiesības uz maksājumu, uz kurām attiecas Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. pantā minētie nosacījumi.

Šajā pantā "tiesības uz maksājumu" ir tikai tās tiesības uz maksājumu, kuras dalībvalstis piešķirušas pirmajā vienotā maksājuma shēmas piemērošanas gadā, tostarp gadā, kad tajā tiek iekļauts saistītais atbalsts.

2. No valsts rezerves piešķirto tiesību uz maksājumu skaitam jābūt vienādam ar hektāru skaitu, ko lauksaimnieks deklarē pieprasījuma iesniegšanas gadā.

3. No valsts rezerves piešķirto tiesību uz maksājumu vienības vērtību aprēķina, dalot lauksaimnieka pamatsummu ar viņa deklarēto hektāru skaitu.

4. Nepiemēro 1., 2. un 3. punktu lauksaimniekam, kurš deklarē mazāk nekā 50 % no sava kopējā (nomāto vai īpašumā esošo) hektāru skaita pārskata periodā.

5. Hektārus, kuri nodoti, tos pārdodot vai iznomājot, un nav aizstāti ar atbilstošu hektāru skaitu, 1., 2. un 3. punkta vajadzībām ietver lauksaimnieka deklarēto hektāru skaitā.

6. Attiecīgais lauksaimnieks deklarē visus hektārus, kuri viņam pieder pieprasījuma iesniegšanas brīdī.

#### 19. pants

##### **Vispārīgi noteikumi attiecībā uz lauksaimniekiem, kuri ir īpašā situācijā**

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 4. punktā "lauksaimnieki, kuri ir īpašā situācijā" ir lauksaimnieki, kas minēti šīs regulas 20. līdz 23. pantā.

2. Gadījumos, kad lauksaimniekam, kurš ir īpašā situācijā, var piemērot divus vai vairākus no pantiem, kas izteikti kā 20., 21. un 22. pants, viņš saņem tādu skaitu tiesību uz maksājumu, kāds noteikts saskaņā ar 17. panta 2. un 3. punktu, pēc augstākās vērtības, ko viņš varētu iegūt, atsevišķi piemērojot katru no pantiem, kuru nosacījumiem viņš atbilst.

Ja uz lauksaimnieku attiecinā ar tiesības, kas tiek piešķirtas saskaņā ar 22. pantu, kopējais piešķiramo tiesību skaits nedrīkst pārsniegt skaitu, kas noteikts saskaņā ar minēto pantu.

3. Gadījumos, kad 20. un 22. pantā minētā noma beidzas pēc pēdējās dienas, kad var iesniegt pieteikumus par dalību vienotā maksājuma shēmā tās pirmajā piemērošanas gadā, lauksaimnieks pēc nomas termiņa beigām līdz dienai, kas jānosaka dalībvalstij, bet ne vēlāk kā līdz pēdējai dienai, kad var grozīt atbalsta pieteikumus par nākamo gadu, var iesniegt pieteikumu par tiesību uz maksājumu noteikšanu.

4. Ja saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem vai vispārārstīto praksi ilgtermiņa nomas definīcijā iekļauj arī nomu uz pieciem gadiem, dalībvalstis var nolemt piemērot šādai noma 20., 21. un 22. pantu.

#### 20. pants

##### **Iznomātas zemes nodošana**

1. Lauksaimnieks, kuram cits lauksaimnieks, kas aizgājis pensijā vai nomiris pirms pēdējās dienas, kad var iesniegt pieteikumus par dalību vienotā maksājuma shēmā tās pirmajā piemērošanas gadā, ir bez atlīdzības vai par simbolisku samaksu nodevis – pārdevis vai uz sešiem vai vairāk gadiem iznomājis, vai atstājis faktiskā vai paredzamā mantojumā – saimniecību vai tās

daļu, kas pārskata periodā bijusi iznomāta trešai personai, var saņemt tiesības uz maksājumu, kuras aprēķina, pamatsummu, kas dalībvalstij jānosaka saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu, dalot ar hektāru skaitu, kas nepārsniedz saņemtās saimniecības vai saimniecības daļas hektāru skaitu.

2. Šā panta 1. punktā minētie lauksaimnieki ir ikviena persona, kas var saņemt 1. punktā minēto saimniecību vai tās daļu faktiska vai paredzama mantojuma rezultātā.

#### 21. pants

##### **Ieguldījumi**

1. Dalībvalstis var palielināt vērtību tiesībām uz maksājumiem vai piešķirt tiesības uz maksājumu lauksaimniekam, ja viņš ir veicis ieguldījumus nozarē, kuru paredzēts iekļaut vienotā maksājuma shēmā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļas 4. nodaļu atbilstīgi objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu.

Nosakot pirmajā daļā minētos kritērijus, dalībvalstīm jāņem vērā pārskata periods un/vai citi kritēriji, kurus izmanto attiecīgās nozares iekļaušanai.

2. Panta 1. punkts ar attiecīgajām izmaiņām attiecas uz vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanas izbeigšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 122. pantu.

#### 22. pants

##### **Noma un iznomātas zemes pirkšana**

1. Lauksaimnieks, kurš laikā no attiecīgā pārskata perioda beigām, kas noteikts vienotā maksājuma shēmas ieviešanai, līdz 2004. gada 15. maijam, ja vienotā maksājuma shēma ir ieviesta pirms 2009. gada, vai pirms 2009. gada 31. janvāra, ja tiek piemērota Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļas 3. nodaļa, ir uz sešiem vai vairāk gadiem iznomājis saimniecību vai tās daļu, kuras nomas nosacījumus nevar pielāgot, var saņemt tiesības uz maksājumu, ko aprēķina, pamatsummu, ko dalībvalsts nosaka saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu, dalot ar hektāru skaitu, kas nepārsniedz nomāto hektāru skaitu.

Nosakot pirmajā daļā minētos kritērijus, dalībvalstis jo īpaši ņem vērā gadījumus, kur lauksaimnieku rīcībā ir tikai iznomātas platības.

2. Šā panta 1. punkts attiecas uz lauksaimnieku, kurš – ja vienotā maksājuma shēma ieviesta līdz 2009. gadam – tās ieviešanas pārskata periodā vai līdz 2004. gada 15. maijam, vai – ja tiek piemērota Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļas 3. nodaļa – līdz 2009. gada 31. janvārim ir nopircis saimniecību vai tās daļu, kurai piederošā zeme attiecīgajā pārskata periodā bijusi iznomāta, un uzsāk vai paplašina savu lauksaimniecisko darbību viena gada laikā pēc nomas termiņa beigām.

Šā punkta pirmajā daļā "iznomāta zeme" ir zeme, kas pirkšanas laikā vai pēc tās bijusi iznomāta, nepagarinot līgumu, izņemot gadījumus, kad pagarināšana ir juridisks pienākums.

### 23. pants

#### Administratīvi akti un tiesas nolēmumi

Ja lauksaimniekam tiesības uz maksājumu vai esošo tiesību vērtības palielinājums ir piešķirts ar galīgu tiesas nolēmumu vai tās pienākas dalībvalsts kompetentās iestādes galīga administratīva akta rezultātā, lauksaimniekam pienākas tāds tiesību uz maksājumu skaits un vērtība, kas noteikta konkrētajā nolēmumā vai aktā, datumā, kas jānosaka dalībvalstij, bet ne vēlāk kā vienotā maksājuma shēmas pieteikuma iesniegšanas beigu termiņā pēc nolēmuma vai akta pieņemšanas datuma un ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 73/2009 34. un/vai 35. panta piemērošanu.

### 3. iedaļa

#### Reģionālā administrācija

### 24. pants

#### Reģionālās rezerves

1. Dalībvalstis var administrēt valsts rezervi reģionālā līmenī.

Šajā gadījumā dalībvalstis valsts līmenī pieejamās summas pilnīgi vai daļēji piešķir reģioniem saskaņā ar objektīviem nediskriminējošiem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu.

2. Katram reģionam piešķirtās summas var uzskatīt par summām, kas piešķiramas tikai attiecīgajā reģionā, izņemot Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 4. punktā minētos gadījumus vai gadījumu, kad dalībvalsts izvēlas piemērot minētās regulas 41. panta 2. punktu.

### III SADAĻA

#### TIESĪBU UZ MAKSĀJUMU PIEŠKIRŠANA

### 1. NODAĻA

#### Vispārīgi noteikumi

### 25. pants

#### Pieteikumi

1. Vērtībai, ko nosaka tiesībām uz maksājumu, un tiesību skaitam vai tiesību vērtības palielinājumam, ko piešķir lauksaimniekam, pamatojoties uz viņa pieteikumu, var būt pagaidu raksturs.

Galīgo vērtību un skaitu nosaka ne vēlāk kā līdz 1. aprīlim nākamajā gadā pēc vienotā maksājuma shēmas piemērošanas pirmā gada vai gada, kad shēmā tiek iekļauts saistītais atbalsts, pēc tam, kad ir veiktas attiecīgās pārbaudes saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 20. pantu.

2. Ņemot vērā, ka tiesības tiks noteiktas galīgi, lauksaimnieki var iesniegt pieteikumus par dalību vienotā maksājuma shēmā, pamatojoties uz pagaidu tiesībām vai, ja dalībvalsts izmanto 26. un 27. pantā noteikto iespēju, tiesībām, kas iegūtas saskaņā ar minētajos pantos minētajām privāttiesiska līguma klauzulām.

3. Pieteikuma iesniedzējs attiecīgajai dalībvalstij pienācīgi pierāda, ka dienā, kad iesniegts pieteikums par tiesībām uz maksājumu, viņš ir lauksaimnieks Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta a) punkta nozīmē.

4. Dalībvalsts var nolemt noteikt saimniecības minimālo lielumu pēc lauksaimniecībā izmantojamās platības, par kuru var pieprasīt tiesības uz maksājumu. Tomēr minimālais lielums nedrīkst pārsniegt robežas, kas noteiktas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 28. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Lai noteiktu Regulas (EK) Nr. 73/2009 60. vai 65. pantā minētās īpašās tiesības saskaņā ar minētās regulas 28. panta 1. punktu, minimālo lielumu nenosaka.

### 26. pants

#### Privāttiesiska līguma klauzula, veicot pārdošanu

1. Ja pārdošanas līgumā, kas noslēgts vai grozīts ne vēlāk kā pēdējā dienā, kad var iesniegt pieteikumus par tiesību piešķiršanu vai nu vienotā maksājuma shēmas piemērošanas pirmajā gadā, vai gadā, kad shēmā tiek iekļauts saistītais atbalsts, ir noteikts, ka saimniecība vai tās daļa tiek pārdota kopā ar tiesībām uz maksājumu vai to tiesību vērtības palielinājumu, kas tiks piešķirtas attiecībā uz nododamo hektāru platību vai saimniecības daļu, dalībvalsts var uzskatīt, ka pārdošanas līguma rezultātā tiek nodotas tiesības uz maksājumu kopā ar zemi.

2. Pārdevējs pieprasa, lai viņam tiktu piešķirtas tiesības uz maksājumu vai to palielinājums, pievienojot pieteikumam pirkuma līguma kopiju un norādot tās ražošanas vienības un hektāru skaitu, par kurām viņš plāno nodot tiesības uz maksājumu.

3. Dalībvalsts var ļaut pircējam pārdevēja vārdā un ar skaidru pārdevēja pilnvarojumu iesniegt pieteikumu par tiesību uz maksājumu piešķiršanu. Šajā gadījumā dalībvalsts pārliecinās, ka nodošanas brīdī pārdevējs atbilst kritērijiem, un jo īpaši 25. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem. Pircējs iesniedz pieteikumu par maksājumu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, pievienojot pieteikumam pirkuma līguma kopiju.

4. Dalībvalsts var pieprasīt, lai pircējs un pārdevējs pieteikumus iesniedz kopā vai lai otrajā pieteikumā tiek iekļauta atsauce uz pirmo pieteikumu.

## 27. pants

**Privāttiesiska līguma klauzula, veicot nomu**

1. Ja nomas līgumā ir iekļauta klauzula, kas paredz tāda tiesību skaita nodošanu, kurš nepārsniedz iznomāto hektāru skaitu, uzskata, ka tiek iznomātas tiesības uz maksājumu kopā ar zemi Regulas (EK) Nr. 73/2009 43. panta 2. punkta nozīmē, ja:
  - a) lauksaimnieks savu saimniecību vai tās daļu iznomājis citam lauksaimniekam ne vēlāk kā pēdējā dienā, kad var iesniegt pieteikumu par dalību vienotā maksājuma shēmā tās pirmajā piemērošanas gadā vai gadā, kad shēmā tiek iekļauts saistītais atbalsts;
  - b) nomas līguma termiņš beidzas pēc pēdējās dienas, kad var iesniegt pieteikumu par dalību vienotā maksājuma shēmā; un
  - c) viņš nolemj iznomāt savas tiesības uz maksājumu lauksaimniekam, kuram viņš ir iznomājis saimniecību vai tās daļu.
2. Iznomātājs iesniedz pieteikumu, kurā pieprasa piešķirt tiesības uz maksājumu vai to palielinājumu, pievienojot pieteikumam nomas līguma kopiju un norādot hektāru skaitu, par kuru viņš plāno iznomāt tiesības uz maksājumu.
3. Nomnieks iesniedz pieteikumu par maksājumu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, pievienojot pieteikumam nomas līguma kopiju.
4. Dalībvalsts var pieprasīt, lai nomnieks un iznomātājs pieteikumus iesniedz kopā vai lai otrajā pieteikumā tiek iekļauta atsauce uz pirmo pieteikumu.

## 2. NODAĻA

***Vienotā maksājuma shēmas īstenošana jaunajās dalībvalstīs, kuras piemērojušas vienotā platībmaksājuma shēmu***

## 28. pants

**Vispārīgi noteikumi**

1. Ja šajā nodaļā nav paredzēts citādi, šīs regulas noteikumi attiecas uz tām jaunajām dalībvalstīm, kas piemērojušas vienotā platībmaksājuma shēmu.
2. Jebkuru atsauci šajā regulā uz Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. pantu uzskata par atsauci uz minētās regulas 57. pantu.
3. Piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 57. panta 3. punktu, jaunā dalībvalsts var noteikt atsaucē laikposmu pirms vienotā maksājuma shēmas pirmā piemērošanas gada.
4. Jebkuru atsauci šajā regulā uz "atsaucē laikposmu" uzskata par atsauci uz vienotā maksājuma shēmas pirmo piemērošanas gadu vai uz pārskata periodu, kas noteikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 59. panta 3. punktu.

## 29. pants

**Tiesību uz maksājumu sākotnējā piešķiršana**

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 59. panta 3. punktu, minētās regulas 59. panta 2. punkta vajadzībām jaunās dalībvalstis nosaka attiecīgajā punktā minēto hektāru skaitu, izmantojot hektāru skaitu, kas deklarēts, lai noteiktu tiesības uz maksājumu vienotā maksājuma shēmas pirmajā piemērošanas gadā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, jaunās dalībvalstis var noteikt Regulas (EK) Nr. 73/2009 59. panta 2. punktā minēto hektāru skaitu, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu, izmantojot hektāru skaitu, kas deklarēts par gadu pirms vienotā maksājuma shēmas pirmā piemērošanas gada.

Ja to hektāru skaits, par kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu un kurus lauksaimnieks deklarējis vienotā maksājuma shēmas pirmajā piemērošanas gadā, ir mazāks nekā attiecīgo hektāru skaits, kas noteikts saskaņā ar pirmo daļu, jauna dalībvalsts var daļēji vai pilnībā pārdalīt summas, kas atbilst nedeklarētajiem hektāriem, tādējādi veicot piemaksu par katrām tiesībām uz maksājumu, kas piešķirtas vienotā maksājuma shēmas pirmajā piemērošanas gadā. Piemaksu aprēķina, dalot attiecīgo summu ar piešķirto tiesību uz maksājumu skaitu.

3. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 73/2009 59. panta 3. punktā paredzēto iespēju, tā, sākot no kalendārā gada pirms gada, kad vienotā maksājuma shēma tiek pirmoreiz piemērota, var uzsākt apzināt lauksaimniekus, kuri var pretendēt uz atbalstu, un pagaidu kārtā noteikt attiecīgajā punktā minēto hektāru skaitu, kā arī veikt šīs regulas 25. panta 3. punkta nosacījumu sākotnējo pārbaudi.

Neskarot Regulas (EK) Nr. 73/2009 61. pantu, tiesību vērtību aprēķina, dalot minētās regulas 59. panta 1. punktā minēto summu ar kopējo tiesību skaitu, kas piešķirts saskaņā ar šo punktu.

4. Lauksaimnieku informē par pagaidu tiesībām vismaz vienu mēnesi pirms pieteikšanās termiņa beigām, kas noteikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 56. panta 1. punktu.

Lai aprēķinātu lauksaimniecisko darbību, kas izteikta Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajās ganāmpulka vienībās (GV), dzīvnieku skaitu, ko lauksaimnieks turējis dalībvalsts noteiktajā laikposmā, pārvērš GV, izmantojot 14. panta 2. punktā norādīto tabulu. Minimālās lauksaimnieciskās darbības pārbaudei jaunajās dalībvalstīs saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 44. panta 2. punkta b) apakšpunktu piemēro 14. panta 4., 5. un 6. punktu.

## 3. NODAĻA

**Saistītā atbalsta iekļaušana**

## 1. iedaļa

**Augļu un dārzeņu nozares iekļaušana  
vienotā maksājuma shēmā**

## 30. pants

**Vispārīgi noteikumi**

1. Lai noteiktu maksājuma summu un definētu tiesības uz maksājumu, ņemot vērā augļu un dārzeņu nozares iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā, Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma A iedaļu piemēro, ievērojot šīs regulas 31. panta noteikumus, un tad, ja dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 59. pantā paredzēto iespēju, ņemot vērā šīs regulas 32. pantu.

2. Atkarībā no apstākļiem Regulas (EK) Nr. 73/2009 40. pantu piemēro visu to tiesību uz maksājumu vērtībai, kas bija spēkā, pirms shēmā tika iekļauts atbalsts par augļiem un dārzeņiem, un to piemēro atbalstam par augļiem un dārzeņiem aprēķinātajām pamatsummām.

3. Piemērojot šo regulu augļu un dārzeņu nozarei, vienotā maksājuma shēmas pirmais piemērošanas gads ir tas gads, kad dalībvalsts nosaka summas un hektārus, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, kā minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma A iedaļā, ņemot vērā minētās iedaļas 2. punkta otrajā daļā minēto trīs-gadu pārejas periodu, kura izmantošana nav obligāta.

## 31. pants

**Īpaši noteikumi**

1. Ja lauksaimniekam nav tiesību uz maksājumu vai arī ja līdz galīgajam termiņam, kad bija jāpiesakās tiesību noteikšanai, viņam ir tikai īpašās tiesības, lauksaimnieks par augļiem un dārzeņiem saņem tiesības uz maksājumiem, kas ir aprēķinātas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma A punktu.

Pirmo daļu piemēro arī tad, ja lauksaimnieks tiesības uz maksājumu ir iznomājis laikā starp pirmo gadu, kad piemēro vienotā maksājuma shēmu, un gadu, kad minētajā shēmā iekļauj augļu un dārzeņu nozari.

2. Lauksaimniekam, kam ir piešķirtas tiesības uz maksājumu vai kurš tās ir nopircis vai saņēmis līdz galīgajam termiņam, kad bija jāpiesakās, lai tiktu noteiktas tiesības uz maksājumu, šo tiesību vērtību un skaitu pārrēķina šādi:

a) tiesību uz maksājumu skaits ir vienāds ar viņam piederošo tiesību uz maksājumu skaitu, kam pieskaita hektāru skaitu, kas noteikts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma A iedaļas 3. punktu par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un dēstu audzētāvām;

b) vērtību nosaka, dalot viņam piederošo tiesību uz maksājumiem vērtības summu un pamatsummu, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma A iedaļas 2. punktu par augļiem un dārzeņiem, ar skaitli, kas noteikts saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu.

Īpašās tiesības neņem vērā šajā punktā minētajos aprēķinos.

3. Tiesības uz maksājumu, kas izīrētas pirms termiņa, kad bija jāpiesakās, lai noteiktu tiesības uz maksājumu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, 2. punktā minētajos aprēķinos ņem vērā. Tomēr tiesības uz maksājumu, kas izīrētas, pamatojoties uz līguma klauzulu, kā minēts 27. pantā, šā panta 2. punktā minētajos aprēķinos ņem vērā tikai tad, ja īres noteikumus var koriģēt.

## 32. pants

**Reģionāla īstenošana**

1. Ja dalībvalsts ir izmantojusi iespēju, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1782/2003 59. panta 1. punktā, lauksaimnieki saņem tādu skaitu tiesību uz maksājumu, kas ir vienāds ar jauno hektāru skaitu, par kuriem var pretendēt uz atbalstu un kuros audzē augļus un dārzeņus, galda kartupeļus un dēstus, kas 2008. gadā deklarēti lauksaimnieka vienotajā pieteikumā.

Tiesību vērtību aprēķina, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas, dalībvalstis var noteikt papildu tiesības uz maksājumu katram lauksaimniekam, ņemot vērā objektīvus kritērijus saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma A iedaļu par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un dēstu audzētāvām.

## 2. iedaļa

**Vīns**

## 1. apakšiedaļa

**Pāreja no atbalsta programmām par vīnu uz  
vienotā maksājuma shēmu**

## 33. pants

**Vispārīgi noteikumi**

1. Lai noteiktu maksājuma summu un definētu tiesības uz maksājumu, ņemot vērā pāreju no atbalsta programmām par vīnu uz vienotā maksājuma shēmu, Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma C iedaļu piemēro, ievērojot šīs regulas 34. pantu un – ja dalībvalsts ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 59. vai 71.f pantā vai Regulas (EK) 73/2009 47. vai 58. pantā paredzēto iespēju – ievērojot šīs regulas 35. pantu.

2. Dalībvalstis no 2009. gada 1. janvāra var sākt apzināt lauksaimniekus, kuri var pretendēt uz atbalstu un kuriem piešķiramas tiesības uz maksājumu, kuras rada pāreja no atbalsta programmām par vīnu uz vienotā maksājuma shēmu.

3. Piemērojot šīs regulas 18. pantu attiecībā uz vīna nozari, vienotā maksājuma shēmas pirmais piemērošanas gads ir gads, kurā dalībvalsts nosaka summas un hektāru skaitu, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma C iedaļu.

#### 34. pants

##### Īpaši noteikumi

1. Ja lauksaimniekam nav tiesību uz maksājumu vai arī ja līdz galīgajam termiņam, kad bija jāpiesakās tiesību noteikšanai, viņam ir tikai īpašās tiesības, šis lauksaimnieks saņem tiesības uz maksājumu par vīnu, kas aprēķinātas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma C iedaļu.

Pirmo daļu piemēro arī tad, ja lauksaimnieks tiesības uz maksājumu ir iznomājis laikā starp pirmo gadu, kad piemēro vienotā maksājuma shēmu, un gadu, kad notiek pāreja uz minēto shēmu.

2. Ja lauksaimniekam ir piešķirtas tiesības uz maksājumu vai ja lauksaimnieks ir nopircis vai saņēmis tiesības uz maksājumu līdz tā termiņa beigām, kas bija jāievēro, lai pieteiktos tiesību noteikšanai saskaņā ar šo regulu, viņa īpašumā esošo tiesību uz maksājumu vērtību un skaitu pārrēķina šādi:

- a) tiesību uz maksājumu skaits ir vienāds ar lauksaimniekam piederošo tiesību uz maksājumu skaitu, kas palielināts atbilstoši hektāru skaitam, kas noteikts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma C iedaļai;
- b) vērtību nosaka, dalot viņam piederošo tiesību uz maksājumiem vērtības summu un pamatsummu, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma C iedaļu, ar skaitli, kas noteikts saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktu.

Īpašās tiesības neņem vērā šajā punktā minētajos aprēķinos.

3. Tiesības uz maksājumu, kuras izīrētas pirms termiņa, kas saskaņā ar šo regulu noteikts pieteikuma iesniegšanai vienotā maksājuma shēmā, ņem vērā 2. punktā minētajos aprēķinos.

#### 35. pants

##### Reģionāla īstenošana

1. Ja dalībvalstis ir izmantojusi Regulas (EK) Nr. 1782/2003 59. vai 71.f pantā vai Regulas (EK) Nr. 73/2009 47. vai 58. pantā

paredzēto iespēju, lauksaimnieki saņem tādu tiesību uz maksājumu skaitu, kas vienāds ar jauno vīnogulājiem atvēlēto hektāru skaitu, par kuriem var pretendēt uz atbalstu, un kas 2009. gadā deklarēts vienotajā pieteikumā.

Tiesību uz maksājumu vērtību aprēķina, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var noteikt tiesību skaitu katram lauksaimniekam, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma C iedaļu.

#### 2. apakšiedaļa

##### Vīnogulāju izaršana

#### 36. pants

##### Reģionālais vidējais rādītājs

Lai noteiktu tiesību uz maksājumu vērtību, piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 IX pielikuma B iedaļu, dalībvalstis nosaka reģionālo vidējo rādītāju atbilstoši teritorijai. To nosaka dienā, kas jānosaka dalībvalstij. To var katru gadu pārskatīt. To nosaka, pamatojoties uz vērtību, kāda ir tiesībām uz maksājumu, kas lauksaimniekiem piešķirtas attiecīgajā reģionā. To nediferencē pa ražošanas nozarēm.

#### IV SADAĻA

##### ĪPAŠAIS ATBALSTS

#### 1. NODAĻA

##### Vispārīgi noteikumi

#### 37. pants

##### Tiesības uz īpašā atbalsta pasākumiem

1. Dalībvalstis nosaka atbilstības kritērijus attiecībā uz īpašā atbalsta pasākumiem saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 73/2009 norādītajiem pamatnoteikumiem un šajā sadaļā noteiktajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis īsteno šo sadaļu, un jo īpaši tās 1. punktu saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un novērstu tirgus un konkurences izkropļošanu.

#### 38. pants

##### Atbalsta saderība un uzkrāšanās

1. Dalībvalstis nodrošina saderību starp:

- a) īpašā atbalsta pasākumiem un pasākumiem, kuri tiek īstenoti saskaņā ar citiem Kopienas atbalsta instrumentiem;
- b) dažādiem īpašā atbalsta pasākumiem;

- c) īpašā atbalsta pasākumiem un pasākumiem, kuri tiek finansēti no valsts atbalsta.

Dalībvalstis jo īpaši nodrošina to, lai īpašā atbalsta pasākumi ne-traucētu to pasākumu pareizu darbību, kuri tiek īstenoti saskaņā ar citiem Kopienas atbalsta instrumentiem vai tiek finansēti no valsts atbalsta.

2. Ja atbalstu, kuru var piešķirt saskaņā ar īpašā atbalsta pasākumu, var piešķirt arī saskaņā ar pasākumu, ko īsteno atbilstoši citiem Kopienas atbalsta instrumentiem, vai saskaņā ar citu īpašā atbalsta pasākumu, dalībvalstis nodrošina to, ka lauksaimnieks saņem atbalstu par noteiktu darbību tikai atbilstoši vienam šādam pasākumam.

### 39. pants

#### Nosacījumi atbalsta pasākumu veikšanai

1. Īpašā atbalsta pasākumi netiek veikti, lai kompensētu obligāto pienākumu ievērošanu, un jo īpaši likumā noteikto pārvaldības prasību un standartu ievērošanu attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kas norādīti attiecīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 II un III pielikumā, vai attiecībā uz citām prasībām, kuras minētas Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 3. punktā.

2. Īpašā atbalsta pasākumus neizmanto nodokļu finansēšanai.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai to īstenotie īpašā atbalsta pasākumi būtu pārbaudāmi un kontrolējami.

### 2. NODAĻA

#### Īpaši noteikumi

### 40. pants

#### Īpaši lauksaimnieciskās darbības veidi, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai uzlabošanai

Dalībvalstis nosaka īpašos lauksaimnieciskās darbības veidus, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai uzlabošanai, par kuriem Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā ir noteikts ikgadējs papildu maksājums. Šiem īpašajiem lauksaimnieciskās darbības veidiem ir jānodrošina nozīmīgs un izmērāms ieguvums videi.

### 41. pants

#### Lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošana

Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā noteiktais ikgadējais papildu maksājums par lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu var lauksaimniekiem jo īpaši ļaut:

- a) izpildīt vajadzīgos nosacījumus, lai pievienotos Kopienas pārtikas kvalitātes shēmām, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 2. punkta b) apakšpunktā uzskaitītajos tiesību aktos un Komisijas Regulās (EK) Nr. 1898/2006 <sup>(1)</sup>, (EK) Nr. 1216/2007 <sup>(2)</sup>, (EK) Nr. 889/2008 <sup>(3)</sup> un (EK) Nr. 114/2009 <sup>(4)</sup>; vai

- b) iesaistīties privātās vai valsts mēroga pārtikas kvalitātes sertifikācijas shēmās.

Ja īpašā atbalsta pasākumi ir piešķirti pirmās daļas b) apakšpunktā noteiktajām vajadzībām, Komisijas Regulas (EK) Nr. 1974/2006 <sup>(5)</sup> 22. panta 2. punkta prasības piemēro ar attiecīgajām izmaiņām.

### 42. pants

#### Lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošana

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā noteiktais ikgadējais papildu maksājums lauksaimniekiem par lauksaimniecības produktu tirdzniecības uzlabošanu stimulē lauksaimniekus uzlabot savu lauksaimniecības produktu realizāciju, nodrošinot labāku informācijas sniegšanu par šo produktu kvalitāti vai īpašībām, vai ražošanas paņēmieniem un/vai to veicināšanu.

2. Regulas (EK) Nr. 501/2008 4., 5. un 6. pantu un I un II pielikumu piemēro ar attiecīgajām izmaiņām.

### 43. pants

#### Dzīvnieku labturības stingrāku standartu ievērošana

1. Ieviešot priekšnoteikumus Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā noteiktā īpašā atbalsta piešķiršanai lauksaimniekiem, kuri ievēro stingrākus dzīvnieku labturības standartus, dalībvalstīm attiecīgos gadījumos jāņem vērā:

- a) saimniekošanas veids;
- b) saimniecības lielums pēc dzīvnieku blīvuma vai skaita un nodarbināto cilvēku skaita; un
- c) saimniecībā izmantojamā saimniekošanas sistēma.

2. Uzlabotas dzīvnieku labturības prakse ir tāda prakse, kas pārsniedz prasību minimumu, kas noteikts Kopienas un dalībvalstu spēkā esošajos tiesību aktos, jo īpaši tajos tiesību aktos, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 II pielikuma C punktā. Šī prakse var ietvert arī uzlabotos standartus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1974/2006 27. panta 7. punktā.

<sup>(1)</sup> OV L 369, 23.12.2006., 1. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 275, 19.10.2007., 3. lpp.

<sup>(3)</sup> OV L 250, 18.9.2008., 1. lpp.

<sup>(4)</sup> OV L 38, 7.2.2009., 26. lpp.

<sup>(5)</sup> OV L 368, 23.12.2006., 15. lpp.

## 44. pants

**Konkrētas ar lauksaimniecību saistītas darbības, kuras agrovidei rada papildu ieguvumu**

1. Ieviešot priekšnoteikumus Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta v) punktā noteiktā īpašā atbalsta piešķiršanai lauksaimniekiem, kuri veic īpašas ar lauksaimniecību saistītas darbības, kuras agrovidei rada papildu ieguvumu, dalībvalstīm jo īpaši jāņem vērā:

- a) izvirzītie mērķi vides jomā reģionā, kurā pasākums piemērojams; un
- b) jebkura veida atbalsts, kas jau ir piešķirts saskaņā ar citiem Kopienas atbalsta instrumentiem vai citiem īpašā atbalsta pasākumiem, vai pasākumiem, kurus finansē no valsts atbalsta.

2. Regulas (EK) Nr. 1974/2006 27. panta 2. līdz 6. punktu, 8., 9. un 13. punktu, 48. pantu un 53. pantu ar attiecīgajām izmaiņām piemēro īpašā atbalsta piešķiršanai lauksaimniekiem, kuri veic īpašas ar lauksaimniecību saistītas darbības, kas agrovidei rada papildu ieguvumu.

3. Komisija izvērtē dalībvalstu paziņotos ierosinātos īpašā atbalsta pasākumus lauksaimniekiem, kuri veic tādas konkrētas ar lauksaimniecību saistītas darbības, kuras agrovidei rada papildu ieguvumu, lai noteiktu to atbilstību Regulai (EK) Nr. 73/2009 un šai regulai.

Ja Komisija uzskata, ka ierosinātie pasākumi ir atbilstīgi, tā ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc informācijas saņemšanas saskaņā ar šīs regulas 50. panta 3. punktu pasākumus apstiprina, ievērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktu.

Ja Komisija uzskata, ka ierosinātie pasākumi nav atbilstīgi, tā lūdz dalībvalsti attiecīgi pārskatīt ierosinātos pasākumus un paziņot par tiem Komisijai. Komisija apstiprina pasākumus, ja secina, ka tie ir atbilstoši pārskatīti.

## 45. pants

**Īpašas grūtības, kas skar lauksaimniekus piena, liellopu un teļa, aitas un kazas gaļas un rīsa nozarē**

1. Nosakot priekšnoteikumus Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktā īpašā atbalsta piešķiršanai, lai palīdzētu risināt īpašas grūtības, kas skar lauksaimniekus konkrētās nozarēs ekonomiski vājos vai ekoloģiski jutīgos

apgabalos vai ekonomiski nestabilos lauksaimniecības veidos tajās pašās nozarēs, dalībvalstis nosaka ekonomiski vājos un/vai ekoloģiski jutīgos apgabalus un/vai ekonomiski nestabilos lauksaimniecības veidus, kas ļauj pretendēt uz atbalstu, jo īpaši ņemot vērā attiecīgās ražošanas struktūras un apstākļus.

2. Īpašais atbalsts nedrīkst pamatoties uz tirgus cenu svārstībām vai būt līdzvērtīgs kompensācijas maksājumu sistēmai.

## 46. pants

**Apgabali, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas**

1. Priekšnoteikumus īpašā atbalsta pasākumu īstenošanai apgabalos, uz kuriem attiecas pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas, lai nodrošinātu, ka zeme netiek pamesta un/vai lai risinātu īpašās šo apgabalu lauksaimnieku problēmas, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta c) apakšpunktā, īpaši norāda:

- a) kā nosakāma pamatsumma katram lauksaimniekam, kurš var pretendēt uz atbalstu; un
- b) pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas un/vai nosacījumus to apstiprināšanai.

2. Ja lauksaimnieks, kuram vēl nav piešķirtas tiesības uz maksājumu, piesakās 1. punktā minētā atbalsta saņemšanai, viņš var saņemt tādu skaitu tiesību uz maksājumu, kas nepārsniedz (viņa īpašumā esošo vai nomāto) hektāru skaitu attiecīgajā laikā.

Ja lauksaimnieks, kuram jau ir piešķirtas tiesības uz maksājumu, piesakās 1. punktā minētā atbalsta saņemšanai, viņš var saņemt tādu skaitu tiesību uz maksājumu, kas nepārsniedz (viņa īpašumā esošo vai nomāto) hektāru skaitu, par kuru viņam nav piešķirtas tiesības uz maksājumu.

Lauksaimniekam jau piešķirto tiesību uz maksājumu summu par katru vienību var palielināt.

Summu, ko saņem par katrām tiesībām uz maksājumu saskaņā ar šo punktu, izņemot trešo daļu, aprēķina, dalot dalībvalsts noteikto individuālo pamatsummu ar otrajā daļā minēto tiesību skaitu.

3. Regulas (EK) Nr. 73/2009 131. panta 2. punktā minēto maksājuma palielinājumu par hektāru pēc vienotā platībmaksājuma shēmas nosaka, dalot lauksaimniekam noteikto pamatsummu ar to hektāru skaitu, par kuriem viņam ir tiesības saņemt maksājumu un kurus lauksaimnieks ir deklarējis maksājumu saņemšanai saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka īpašās grūtības, uz kurām attiecas īpašais atbalsts lauksaimniekiem apgabalos, ko skar pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmas, nekompensē ar maksājumu šiem pašiem mērķiem saskaņā ar citiem šo programmu noteikumiem.

## 47. pants

**Ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšana**

1. Dalībvalstis nosaka īpašā atbalsta saņemšanas nosacījumus līgumiem, uz kuriem var attiecināt īpašo atbalstu, ieguldot ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšanas prēmijās, kā minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta d) apakšpunktā.

2. Līgumos norāda:

- a) īpašos apdrošinātos riskus;
- b) īpašos apdrošināšanas segtos ekonomiskos zaudējumus; un
- c) samaksāto prēmiju bez nodokļiem.

3. Līgumi attiecas tikai uz viena gada laikā saražoto apjomu. Ja līguma termiņš aptver divu kalendāro gadu daļas, dalībvalstis nodrošina, lai kompensāciju saskaņā ar vienu līgumu nepiešķir divas reizes.

4. Dalībvalstis pieņem noteikumus, kas izmantojami, lai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 70. panta 2. punktu no lauksaimnieka vidējās gada produkcijas aprēķinātu iznīcināto produkciju.

5. Lauksaimnieks katru gadu paziņo dalībvalstij savas apdrošināšanas polises numuru un iesniedz līguma kopiju un prēmijas maksājuma apliecinājumu.

## 48. pants

**Dzīvnieku un augu slimību un vides katastrofu gadījumā paredzētie kopfondi**

1. Noteikumi, kurus dalībvalstis izstrādā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. panta 9. punktu, par minētās regulas 68. panta 1. punkta e) apakšpunktā norādītajiem kopfondiem dzīvnieku un augu slimībām un vides katastrofām, kuros var veikt iemaksas, īpaši ietver:

- a) nosacījumus kopfondu finansēšanai;
- b) dzīvnieku vai augu slimību uzliesmojumus vai vides katastrofas, kuru rezultātā lauksaimniekiem var izmaksāt kompensācijas, tostarp attiecīgos gadījumos norādot ģeogrāfiskās robežas;
- c) kritērijus izvērtējumam, vai attiecīgā notikuma dēļ lauksaimniekiem pienākas kompensācija;
- d) metodes to papildu izmaksu aprēķināšanai, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir ekonomiski zaudējumi;
- e) Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. panta 6. punktā minēto administratīvo izmaksu aprēķinu;

f) jebkurus ierobežojumus izmaksām, par kurām ir tiesības uz finanšu ieguldījumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. panta 7. punkta otro daļu;

g) attiecīga kopfonda akreditācijas procedūru saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem;

h) procedūras noteikumus; un

i) atbilstības un norēķinu revīzijas, kas jāveic pēc kopfonda akreditācijas.

2. Ja kopfonda izmaksājamās finanšu kompensācijas avots ir komercaizņēmums, tā minimālais un maksimālais termiņš ir attiecīgi no viena līdz pieciem gadiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka vietējiem lauksaimniekiem ir informācija par:

- a) visiem apstiprinātajiem kopfondiem;
- b) nosacījumiem, kas jāievēro, lai iesaistītos attiecīgajā kopfondā; un
- c) kopfondu finansēšanas noteikumiem.

## 49. pants

**Finanšu noteikumi īpašā atbalsta pasākumiem**

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 69. panta 6. punkta a) apakšpunktā minētās summas ir norādītas šīs regulas III pielikumā.

2. Ievērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 69. panta 7. punkta ceturrtās daļas noteikumus, dalībvalstis no 2010. gada līdz katra attiecīgā kalendārā gada 1. augustam var lūgt šā panta 1. punktā minētās summas pārskatīšanu, ja par pirmo attiecīgo finanšu gadu iegūtā summa Regulas (EK) Nr. 73/2009 69. panta 7. punkta pirmajā daļā norādīto aprēķinu rezultātā vairāk nekā par 20 % atšķiras no III pielikumā noteiktās summas.

Jebkuru Komisijas pārskatīto summu piemēro, sākot no sekojošā kalendārā gada pēc lūguma iesniegšanas.

## V SADAĻA

**PAZIŅOJUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI**

## 1. NODAĻA

**Paziņojumi**

## 50. pants

**Paziņošana par lēmumiem**

1. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 73/2009 28. panta 1. un 2. punktā, 38. pantā, 41. panta 2. līdz 5. punktā, 45. panta

1. un 3. punktā, 46. panta 1. un 3. punktā, 47. panta 1. līdz 4. punktā, 48. pantā, 49. pantā, 51. panta 1. punktā un 67. pantā, kā arī šīs regulas 11. panta 2. punktā paredzētās iespējas, tā sniedz Komisijai paziņojumu ar sīku informāciju par pieņemto lēmumu, norādot pamatojumu un objektīvos kritērijus lēmuma pieņemšanai par attiecīgās iespējas izmantošanu:

- a) par lēmumiem, kas piemērojami no 2010. gada, divu nedēļu laikā pēc:
  - i) dienas, kad stājusies spēkā šī regula; vai
  - ii) lēmuma pieņemšanas dienas, ja lēmums tiek pieņemts vēlāk, nekā šī regula stājas spēkā; un
- b) līdz 2010. gada 1. augustam citos gadījumos.

Ja dalībvalsts pieņem jaunu lēmumu par to iespēju izmantošanu, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 73/2009 41. panta 2. līdz 5. punktā, tā divu nedēļu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas sniedz Komisijai paziņojumu, kurā sīki izklāstīts pieņemtais lēmums, tā pamatojums un objektīvi kritēriji, pamatojoties uz kuriem ir pieņemts lēmums par izvēli piemērot attiecīgo iespēju.

2. Ja jaunā dalībvalsts vēlas izbeigt vienotā platībmaksājuma shēmas piemērošanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 122. panta 3. punktu, tā ne vēlāk kā līdz 1. augustam gadā pirms vienotā maksājuma shēmas pirmā piemērošanas gada sniedz Komisijai sīku paziņojumu par vienotā maksājuma shēmas piemērošanu, tostarp par minētās regulas 55. panta 3. punktā, 57. panta 3. līdz 6. punktā, 59. panta 3. punktā un 61. pantā paredzētajām iespējām, kā arī objektīvajiem kritērijiem, kas pamato lēmumu pieņemšanu.

3. Dalībvalstis līdz 1. augustam pirms pasākuma pirmā piemērošanas gada informē Komisiju par īpašā atbalsta pasākumiem, kurus tās gatavojas piemērot.

Informācijas saturu nodrošina atbilstoši IV pielikuma A daļai, izņemot īpašā atbalsta pasākumus par konkrētām lauksaimnieciskām darbībām, kuras agrovidei rada papildu ieguvumu, par kuriem informāciju sniedz atbilstoši attiecīgā pielikuma B daļai.

#### 51. pants

#### Statistika un pārskati

Dalībvalstis elektroniski paziņo Komisijai turpmāk minēto informāciju, izmantojot veidlapu, ko to rīcībā nodevusi Komisija:

- 1) ne vēlāk kā līdz attiecīgā gada 1. septembrim:
  - a) kopējo pieteikumu skaitu, atbilstoši kuram no vienotā maksājuma shēmas ir pieprasīts maksājums par attiecīgo gadu, kā arī attiecīgo kopējo summu, kas atbilst tiesībām uz maksājumiem, un ar tām saistīto hektāru kopskaitu, par kuriem var pretendēt uz atbalstu; ja vienotā maksājuma shēmu īsteno reģionāli, šie dati jāiesniedz sadalījumā pa reģioniem. Par vienotā maksājuma shēmas pirmo piemērošanas gadu informāciju sniedz, pamatojoties uz pagaidu tiesībām uz maksājumu;
  - b) ja tiek piemēroti pasākumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantu, dalībvalstis dara zināmu kopējo atbalsta summu, kas pieprasīta par kārtējo gadu attiecībā uz katru pasākumu, un atbilstošos gadījumos norāda attiecīgās nozares;
- 2) ne vēlāk kā līdz nākamā gada 1. maijam par vienotā maksājuma shēmas pirmo piemērošanas gadu – to pašu 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju, bet pamatojoties uz galīgi noteiktajām tiesībām uz maksājumu;
- 3) ne vēlāk kā līdz nākamā gada 15. septembrim:
  - a) esošo tiesību uz maksājumu kopējo vērtību neatkarīgi no tā, vai tās attiecīgajā gadā ir aktivizētas vai nav, un aktivizēšanai vajadzīgo hektāru skaitu. Ja vienotā maksājuma shēmu īsteno reģionāli, šī informācija jāiesniedz sadalījumā pa tiesību veidiem un reģioniem;
  - b) galīgos datus par pieteikumu kopējo skaitu, kas vienotā maksājuma shēmā pieņemti par iepriekšējo gadu, un attiecīgo piešķirto maksājumu kopsummu pēc tam, kad atbilstošos gadījumos ir piemēroti Regulas (EK) Nr. 73/2009 7. pantā, 9. pantā, 11. panta 1. un 2. punktā, 21. pantā, 22. un 23. pantā minētie pasākumi, kā arī valsts rezervē atlikušo summu kopsummu līdz iepriekšējā gada 31. decembrim un atbilstošo hektāru skaitu, par kuriem var pretendēt uz atbalstu; ja vienotā maksājuma shēmu īsteno reģionāli, šie dati jāiesniedz sadalījumā pa reģioniem;
  - c) attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantu saņemto kopējo skaitu un par katru pasākumu piešķirto maksājumu summu par iepriekšējo gadu, kas atbilstošos gadījumos sadalīta pa attiecīgajām nozarēm; kā arī
  - d) gada ziņojumu, kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai par Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. panta īstenošanu, kurā ir iekļauta šīs regulas V pielikumā uzskaitītā informācija;
- 4) ne vēlāk kā līdz 2012. gada 1. oktobrim – ziņojumu par 2009., 2010 un 2011. gadā īstenotajiem īpašā atbalsta pasākumiem, to ietekmi uz izvērtizajiem mērķiem un novērotajām grūtībām.

## 2. NODAĻA

**Nobeiguma noteikumi**

## 52. pants

**Atcelšana**

Regula (EK) Nr. 795/2004 un Regula (EK) Nr. 639/2009 ir atceltas.

Tomēr tās joprojām piemēro atbalsta pieprasījumiem attiecībā uz piemaksu laikposmiem, kas sākas pirms 2010. gada 1. janvāra.

## 53. pants

**Stāšanās spēkā un piemērošana**

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2010. gada 1. janvāra, izņemot 11. panta 2. punktu un 50. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ko piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 29. oktobrī

Komisijas vārdā –  
Komisijas locekle  
Mariann FISCHER BOEL

## I PIELIKUMS

## 2. panta c) punktā minēto laukaugu saraksts

| KN kods          | Apraksts                                                                                      |
|------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------|
| I. GRAUDAUGI     |                                                                                               |
| 1001 10 00       | Cietie kvieši                                                                                 |
| 1001 90          | Citi kvieši un graudu, kas nav cietie kvieši, maisījums                                       |
| 1002 00 00       | Rudzi                                                                                         |
| 1003 00          | Mieži                                                                                         |
| 1004 00 00       | Auzas                                                                                         |
| 1005             | Kukurūza                                                                                      |
| 1007 00          | Graudu sorgo                                                                                  |
| 1008             | Griķi, prosa un miežabrāļi; citi graudaugi                                                    |
| 0709 90 60       | Saldā kukurūza                                                                                |
| II. EĻĻAS AUGI   |                                                                                               |
| 1201 00          | Sojas pupas                                                                                   |
| ex 1205 00       | Rapsis                                                                                        |
| ex 1206 00 10    | Saulgriežu sēklas                                                                             |
| III. PROTEĪNAUGI |                                                                                               |
| 0713 10          | Zirņi                                                                                         |
| 0713 50          | Lauka pupas                                                                                   |
| ex 1209 29 50    | Lopbarības lupīna                                                                             |
| IV. LINI         |                                                                                               |
| ex 1204 00       | Linsēklas ( <i>Linum usitatissimum</i> L.)                                                    |
| ex 5301 10 00    | Lini, neapstrādāti vai mērcēti, ko audzē šķiedras iegūšanai ( <i>Linum usitatissimum</i> L.)  |
| V. KAŅEPES       |                                                                                               |
| ex 5302 10 00    | Kaņepes, neapstrādātas vai mērcētas, ko audzē šķiedras iegūšanai ( <i>Cannabis sativa</i> L.) |

## II PIELIKUMS

## 11. panta 1. punktā minētie datumi

| Dalībvalsts un reģioni                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | Datums         |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------|
| Spānija: Kastīlija un Lamanča                                                                                                                                                                                                                                                                                                     | 1. jūnijs      |
| Spānija: Aragona, Astūrija, Baleāru salas, Basku zeme, Galisija, Larjoha, Kantabrija, Kastīlija un Leona, Katalonija, Madride, Mursija, Valensijas autonomais apgabals                                                                                                                                                            | 1. jūlijs      |
| Spānija: Andalūzija                                                                                                                                                                                                                                                                                                               | 1. septembris  |
| Spānija: Estremadūra                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 15. septembris |
| Spānija: Navarra                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 15. augusts    |
| Francija: Akvitānija, Dienvidpireneji un Langedoka–Rusijona                                                                                                                                                                                                                                                                       | 1. jūlijs      |
| Francija: Elzasa, Overņa, Burgundija, Bretaņa, Vidusfrancija, Šampaņa–Ardēni, Korsika, Franškontē, Ildefransa, Limuzēna, Lotringa, Ziemeļfrancija–Padekalē, Lejasnormandija, Augšnormandija, Luāras apgabals (izņemot Atlantijas Luāras un Vandē departamentu), Pikardija, Puatū–Šarante, Provansa–Alpi–Azūra krasts un Rona–Alpi | 15. jūlijs     |
| Francija: Atlantijas Luāras un Vandē departaments                                                                                                                                                                                                                                                                                 | 15. oktobris   |
| Austrija                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 30. jūnijs     |

## III PIELIKUMS

**49. panta 1. punktā minētās summas, kas aprēķinātas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009  
69. panta 6. punkta a) apakšpunktu**

| (miljonos EUR)      |       |
|---------------------|-------|
| Beļģija             | 8,6   |
| Dānija              | 15,8  |
| Vācija              | 42,6  |
| Īrija               | 23,9  |
| Grieķija            | 74,3  |
| Spānija             | 144,4 |
| Francija            | 97,4  |
| Itālija             | 144,9 |
| Luksemburga         | 0,8   |
| Malta               | 0,1   |
| Nīderlande          | 31,7  |
| Austrija            | 11,9  |
| Portugāle           | 21,7  |
| Somija              | 4,8   |
| Slovēnija           | 2,4   |
| Zviedrija           | 13,9  |
| Apvienotā Karaliste | 42,8  |

## IV PIELIKUMS

## Komisijai iesniedzamās informācijas saturs saskaņā ar 50. panta 3. punktu

## A DAĻA

Informācijā par visiem īpašā atbalsta pasākumiem, izņemot pasākumus, kas attiecas uz konkrētām lauksaimnieciskām darbībām, kuras agrovidei rada papildu ieguvumu, iekļauj:

- a) katra pasākuma nosaukumu ar atsauci uz attiecīgo Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta noteikumu;
- b) katra pasākuma aprakstu, tostarp vismaz norādot:
  - i) attiecīgās nozares;
  - ii) pasākuma ilgumu;
  - iii) tā mērķus;
  - iv) nosacījumus, kas ļauj pretendēt uz atbalstu;
  - v) orientējošo atbalsta līmeni;
  - vi) kopējo atbalstam noteikto summu;
  - vii) vajadzīgo informāciju attiecīgā maksimālā budžeta noteikšanai; un
  - viii) pasākuma finansējuma avotu;
- c) jebkurus jau esošus pasākumus, kurus piemēro saskaņā ar citām Kopienas atbalsta shēmām vai pasākumiem, kas tiek finansēti no valsts atbalsta tajā pašā apgabalā vai nozarē kā īpašā atbalsta pasākumi, un attiecīgos gadījumos to robežas;
- d) attiecīgos gadījumos aprakstu par:
  - i) īpašajiem lauksaimnieciskās darbības veidiem, kas ir svarīgi vides aizsardzībai vai uzlabošanai, kā minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā;
  - ii) uzlabotajiem dzīvnieku labturības standartiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā;
  - iii) ekonomiski vājajiem un/vai ekoloģiski jutīgajiem apgabaliem un/vai ekonomiski nestabilajiem lauksaimniecības veidiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kā arī pašreizējo ražošanas līmeni, kas minēts attiecīgās regulas 68. panta 3. punktā;
  - iv) pārstrukturēšanas un/vai attīstības programmām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

## B DAĻA

Informācijā par īpašā atbalsta pasākumiem, kas attiecas uz konkrētām lauksaimnieciskām darbībām, kuras agrovidei rada papildu ieguvumu, iekļauj:

- a) pasākuma nosaukumu;
- b) ģeogrāfisko apgabalu, kurā pasākumu īsteno;
- c) ierosinātā pasākuma aprakstu un paredzamo ietekmi uz vidi saistībā ar ekoloģiskajām vajadzībām un prioritātēm, kā arī konkrētus mērķus, kuru sasniegšanu var pārbaudīt;
- d) pasākuma pamatojumu, jomu un darbības, rādītājus, kvantitatīvos mērķus un attiecīgos gadījumos – atbalsta saņēmējus;

- e) kritērijus un administratīvos noteikumus, kas nodrošina, lai darbības netiek atbalstītas citās Kopienas atbalsta shēmās;
  - f) pierādījumus, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 1974/2006 48. panta 2. punktā, kas ļauj Komisijai pārbaudīt aprēķinu saskaņību un ticamību;
  - g) sīku aprakstu par to, kā dalībvalstī īsteno mēslošanas un augu aizsardzības līdzekļu izmantošanas minimālās prasības un citas attiecīgās obligātās prasības, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1974/2006 II pielikuma A daļas 5.3.2.1. punktā;
  - h) tās metodoloģijas un agronomisko pieņēmumu un rādītāju aprakstu, ko izmanto par atskaites punktu aprēķiniem (ieskaitot attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 3. punktā norādītajām pamatprasībām, kuras ir būtiskas katram konkrētajam saistību veidam), ar kuriem pamato: a) papildu izmaksas un b) peļņas zaudējumus, kas rodas saistību rezultātā; atbilstošos gadījumos šajā metodoloģijā ņem vērā atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009; atbilstošos gadījumos metodi, kas izmantota citu vienību pārrēķinam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1974/2006 27. panta 9. punktu;
  - i) atbalsta summas;
  - j) atbilstošos gadījumos informāciju, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1974/2006 II pielikuma A daļas 5.3.2.1.4. punkta piektajā un sestajā ievilkumā.
-

## V PIELIKUMS

**51. panta 3. punkta d) apakšpunktā minētās informācijas saturs par kopfondiem, kas iekļaujams gada ziņojumā**

Šajā informācijā iekļauj:

- a) akreditētu kopfondu sarakstu un katram fondam piederīgo lauksaimnieku skaitu;
  - b) attiecīgajā gadījumā – jauna kopfonda izveidošanas administratīvās izmaksas;
  - c) finansējuma avotu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 69. panta 6. punkta a) vai c) apakšpunktu un attiecīgā gadījumā – piemērotās lineārā samazinājuma summas, kā arī attiecīgos maksājumus;
  - d) kompensēto ekonomisko zaudējumu veidus, kas norādīti pa akreditētajiem fondiem un cēloņiem, kā minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. panta 1. punktā;
  - e) no akreditētā fonda kompensācijas saņēmušo lauksaimnieku skaitu, norādot ekonomiskā zaudējumu veidu un cēloni, kā minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. panta 1. punktā;
  - f) katra akreditētā fonda izdevumus pa ekonomisko zaudējumu veidiem;
  - g) procentos un summā izteiktu katra fonda izmaksāto finansiālo ieguldījumu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 71. panta 7. punktā; un
  - h) gūto pieredzi, īstenojot īpašā atbalsta pasākumu ar kopfondiem.
-